

**TÜRK TİCARET KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI TASLAĞI**

MADDE 1- 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 64 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının son cümlesinden sonra gelmek üzere, "Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, pay defterinin ve genel kurul toplantı ve müzakere defterinin elektronik ortamda tutulmasını zorunlu kılabilir. Sermaye Piyasası Kanunu hükümleri saklıdır." cümlesi eklenmiştir.

MADDE 2- 6102 sayılı Kanunun 151 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan "verilen oyların üçte ikisinin çoğunluğuyla" ibareleri "kayıtlı tüm ortakların üçte ikisinin kararıyla" şeklinde, 399 uncu maddesinin altıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "dördüncü ayına" ibaresi "beşinci ayın sonuna" şeklinde, 409 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan "üç" ibaresi "beş" şeklinde, 617 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde geçen "üç" ibaresi "beş" şeklinde, 1530 uncu maddesinin beşinci fıkrasının son cümlesinde yer alan "veya borçlunun" ibareleri "ve borçlunun" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 6102 sayılı Kanunun 163 üncü maddesinin birinci fıkrasının sonuna "153 üncü maddenin ikinci fıkrası, bölünme işlemlerinde de kıyasen uygulanır." cümlesi ile 173 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(4) Devralan sermaye şirketleri, bölünen sermaye şirketinin bütün paylarına sahipse, 171 inci maddedeki yükümlülük yerine getirilmek şartıyla, bölünme sözleşmesi bölünen şirket genel kurulunun onayına sunulmayabilir."

MADDE 4- 6102 sayılı Kanunun 195 inci maddesinin;

a) Birinci fıkrasının son cümlesi "Bir ticaret şirketinin en az iki ticaret şirketinde doğrudan veya dolaylı olarak hakimiyet sağlaması ve hakim veya bağlı şirketlerden en az birinin merkezinin Türkiye'de olması halinde, bu şirketler hakkında Kanundaki şirketler topluluğuna ilişkin hükümler uygulanır." şeklinde,

b) Beşinci fıkrasında yer alan "Şirketler topluluğunun hâkiminin, merkezi veya yerleşim yeri yurt içinde veya dışında bulunan, bir teşebbüs olması halinde de" ibaresi "Ticaret şirketi olmayan ve merkezi veya yerleşim yeri yurt içinde ya da dışında bulunan bir teşebbüsün, merkezi yurt içinde olan en az üç ticaret şirketinde hâkimiyet sağlaması halinde, teşebbüs ile bağlı şirketler hakkında da" şeklinde, değiştirilmiştir.

MADDE 5- 6102 sayılı Kanunun 342 nci maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut ikinci fıkra buna göre teselsül ettirilmiş; 343 üncü maddesinin ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Özel kanunlar uyarınca üzerinde irtifak hakkı tesis edilen taşınmazlar ile şirket ortağı veya üçüncü kişiye ait olmakla birlikte daha önce şirket tarafından kullanılan kredi nedeniyle teminat olarak gösterilen ve üzerinde ipotek tesis edilen taşınmazlar şirkete sermaye olarak konulabilir. İpotekli taşınmazın sermaye olarak konulabilmesi için ipotek alacaklısının yazılı muvafakatı aranır."

"Değerleme raporunda, uygulanan değerlendirme yönteminin somut olayın özellikleri bakımından herkes için en adil ve uygun seçim olduğu; özel kanunlar uyarınca üzerinde irtifak hakkı tesis edilen taşınmazların aynı sermaye olarak konulması durumunda, irtifak nedeniyle ortaya çıkan değer farklılıkları; sermaye olarak konulan alacakların gerçekliğinin, geçerliliğinin ve 342 nci maddeye uygunluğunun belirlendiği, tahsil edilebilirlikleri ile tam değerleri aynı olarak konulan her varlık karşılığında tahsis edilmesi gereken pay miktarı ile Türk lirası karşılığı, tatmin edici gerekçelerle ve hesap verme ilkesinin icaplarına göre açıklanır."

MADDE 6- 6102 sayılı Kanunun 375 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) 371 inci maddenin yedinci fıkrası uyarınca sınırlı yetki verilenler ile bir şubenin işleriyle ilgili olarak temsile yetkili kılınanlar hariç, müdürlerin ve aynı işleve sahip imza yetkisini haiz bulunanların atanmaları ve görevden alınmaları.”

MADDE 7- 6102 sayılı Kanunun 456 ncı maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sermayenin yüzde beşinden azının ödenmemiş olması sermaye artırımını engellemez.”

MADDE 8- 6102 sayılı Kanunun 462 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Bilançoda sermayeye eklenmesine mevzuatın izin verdiği fonların bulunması halinde, sermaye taahhüt edilmesi yoluyla sermaye artırımını yapılabilmesi için, aynı zamanda ve aynı oranda fonların da sermayeye dönüştürülmesi zorunludur. Bu şekilde yapılacak sermaye artırımlarında, fon miktarı taahhüt edilen miktardan az ise, fonun tamamı sermayeye dönüştürülür. Ancak; şirkette oy hakkına haiz bütün pay sahiplerinin sermaye artırımına ilişkin genel kurulda oybirliği ile alacakları bir kararla, fonun kullanılmasına ilişkin bu kurallara tabi olunmaksızın da taahhüt yoluyla sermaye artırılabilir. Artırım genel kurul veya yönetim kurulu kararının ve esas sözleşmenin ilgili maddelerinin değişik şeklinin tescili ile kesinleşir. Tescil ile o anda mevcut pay sahipleri mevcut paylarının sermayeye oranına göre bedelsiz payları kendiliğinden iktisap ederler. Bedelsiz paylar üzerindeki hak kaldırılmaz ve sınırlanamaz; bu haktan vazgeçilemez.”

MADDE 9- 6102 sayılı Kanunun 490 ncı maddesinin;

a) Birinci fıkrasında geçen “paylar” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya pay senetleri” ibaresi eklenmiştir.

b) İkinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Pay senedi bastırılmamış nama yazılı payın devri ve devir borcunu doğuran işlemler yazılı şekilde yapılır ve tarafların imzaları noterce onaylanır.”

MADDE 10- 6102 sayılı Kanunun 562 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“g) 409 uncu maddesi ile 617 nci maddesinde öngörülen sürelerde olağan genel kurul toplantıya çağırılmayan anonim şirket yönetim kurulu üyeleri ile limited şirket müdürleri,”

MADDE 11- 6102 sayılı Kanunun 621 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Aşağıdaki genel kurul kararları, şirketteki toplam oyların en az üçte ikisinin ve oy hakkı bulunan esas sermayenin salt çoğunluğunun bir arada bulunması hâlinde alınabilir:”

MADDE 12- 6102 sayılı Kanunun 428 inci maddesi, 430 uncu maddesi ve 431 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13- 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununun; 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmış, 8 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, 13 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki “iki” ibaresi “üç” şeklinde değiştirilmiştir.

“Kuruluş izni alan şirket tarafından, kuruluş tescilinin Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi’nde ilan edilmesini takiben en geç iki yıl içinde lisans almak üzere Bakanlığa başvuruda bulunulur. Bu süre, gerektiğinde Bakanlık tarafından en fazla bir yıl uzatılabilir. Kuruluş izni alan şirkete ancak bu Kanunun öngördüğü şartları taşıdığı tespit edildiğinde lisans verilir. Süresi içinde Bakanlığa başvurmayan veya başvurusunun sonucunda kendisine lisans verilmesi uygun görülmeyenler ile kuruluştaki aranılan şartları kaybedenlerin lisans alma hakkı düşer. Lisans alma hakkı düşen şirketlerin, bu hususun kendilerine tebliğ edildiği tarihten itibaren en geç üç ay içinde esas sözleşmedeki ticaret unvanı ile amaç ve faaliyet konularını lisanslı depoculuk faaliyetini kapsamayacak şekilde değiştirmeleri ya da tasfiye

kararı olarak ticaret sicili müdürlüğüne tescil ettirmeleri zorunludur. Şirket ancak lisans aldıktan sonra ürün kabul edebilir ve ürün senedi düzenleyebilir. Kuruluş izni almayan, lisans alma hakkı düşen veya lisansı iptal edilenler lisanslı depo veya lisanslı depo işletmesi izlenimini verecek hiçbir isim, unvan, işaret ve benzerlerini kullanamazlar.”

“Lisanslı depo işletmeleri kendi depolarına konulacak ürünler için yetkili sınıflandırıcılık hizmeti veremez.”

MADDE 14- 5300 sayılı Kanunun 20 nci maddesi, madde başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ürünlerin karıştırılması ve kalite farklılıkları

Madde 20- (1) Aynı bitki türü, sınıf ve derecesinde olan tarım ürünleri karıştırılarak depolanabilir. Ürünlerin karıştırılmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

(2) Karıştırılarak depolanan ürünün mudiye tesliminde uygulanacak prim ve indirim tarifesi ve bu tarifede yapılacak değişiklikler, borsanın görüşü alınarak lisanslı depo işletmesince hazırlanır ve Bakanlıkça onaylanır.

(3) Karıştırılarak depolanan ürünlerin mudiye tesliminde uygulanacak kriterler ile depolama koşullarına bağlı olmaksızın doğası gereği kalite kaybına uğrayabilecek ürünler için oluşabilecek kalite kayıplarına ilişkin değerler, prim ve indirim tarifesinde belirlenir.

(4) Depolama koşullarına bağlı olmaksızın ürünün doğası gereği ortaya çıkan kalite kayıplarına ilişkin değerler içerisindeki kalite kayıplarından lisanslı depo işletmesi sorumlu olmaz.

(5) Prim ve indirim tarifesinde belirlenen kriterlerin dışında kalan ürünler ile bozulan, zayi olan, nitelik kaybına uğrayan ya da fire miktarı fire tarifesinde belirlenen sınırları aşan ürünler için sigorta kapsamında karşılanmayan zararların tazminine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 15- 5300 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “mudiler ile yapacağı sözleşmede” ibaresi “ikincil düzenlemelerinde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 16- 14/1/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinde geçen “Hizmet sektöründe faaliyet gösteren” ibareleri “Perakende” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 17- 6585 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin madde başlığı ile yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye sekizinci fıkra eklenmiş ve diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Ruhsatlandırma”

“(7) Büyükşehirlerde, alışveriş merkezi projeleri ile içinde alışveriş merkeziyle birlikte başka yapılar da bulunan projeler için yapı ruhsatı ve yapı kullanma izin belgesi vermeye büyükşehir belediyeleri yetkilidir.”

“(8) Alışveriş merkezi projesi için yapı ruhsatı verilirken üst meslek kuruluşlarının görüşü alınır. Bu kuruluşlar görüşlerini on beş iş günü içinde bildirir.”

MADDE 18- 6585 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi madde başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Çalışma gün ve saatleri

MADDE 13 - (1) Mesleğe, mevsime ve turizme özgü şartlar ve benzeri hususlar gözetilerek perakende işletmelerin bir kısmının veya tamamının çalışma gün ve saatleri, meslek kuruluşlarının müşterek teklifi üzerine yetkili idarenin görüşü alınmak suretiyle vali tarafından belirlenebilir. Vali, bu belirlemeyi doğrudan meslek kuruluşlarının ve yetkili idarenin görüşlerini alarak da yapabilir. Esnaf ve sanatkâr işletmeleri için belirleme yapılırken, meslek kuruluşunca ilgili esnaf ve sanatkâr odasının görüşü alınır.

(2) Üst meslek kuruluşlarının müşterek teklifi üzerine, ya da bunların doğrudan görüşleri alınmak suretiyle, faaliyet kollarına göre perakende işletmelerin çalışma gün ve saatlerinin bölge veya ülke düzeyinde belirlenmesine Bakanlık yetkilidir.

(3) Alışveriş merkezi içindekiler hariç olmak üzere umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesine ilişkin mevzuat hükümleri saklıdır.”

MADDE 19- 6585 sayılı Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasında geçen "Yılda" ibaresi "İki yılda" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 20- 6585 sayılı Kanununun 17 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Yetkili idareler, Bakanlığın talebi üzerine perakende işletmeler nezdinde ön inceleme mahiyetinde denetim yapmakla görevlidir."

MADDE 21- 6585 sayılı Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi ile dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"h) Bu Kanun çerçevesinde Bakanlıkça alınan tedbirlere ve ikincil düzenlemelerle belirlenen standartlar ile usul ve esaslara uymayanlara, denetimle görevlendirilen personelce istenilen bilgi ve belgeleri vermeyenlere veya eksik verenlere ya da denetimle görevlendirilen personelin görevlerini yapmalarını engelleyenlere iki bin Türk lirası,"

"(4) Bu maddede öngörülen idari para cezalarını uygulama yetkisi Bakanlığa aittir. Bu yetki, İç Ticaret Genel Müdürlüğüne devredilebilir."

MADDE 22- 6585 sayılı Kanununun geçici 1 inci maddesinin;

a) Dördüncü fıkrasındaki "tarihi itibarıyla yapı ruhsatı almış olmakla birlikte işyeri açma ve çalışma ruhsatı almamış olan" ibaresi "tarihten önce yapı ruhsatı başvurusu yapılan" şeklinde,

b) Yedinci fıkrasındaki "işyeri açma ve çalışma ruhsatı almış" ibaresi "faaliyete geçmiş" şeklinde ve "bir" ibaresi "iki" şeklinde,

c) Sekizinci ve dokuzuncu fıkralarındaki "satış alanları" ibaresi "işyerleri" şeklinde,

ç) Onuncu fıkrasındaki "mağazalarda" ibaresi "mağazalar ile bayi ve özel yetkili işletmelerde" şeklinde ve "bir" ibaresi "iki" şeklinde, değiştirilmiştir.

MADDE 23- 1/6/2000 tarihli ve 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri Hakkında Kanununun geçici 5 inci maddenin birinci fıkrasındaki "ve tahsil kabiliyeti kalmamış bulunan" ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 24 - 21/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununun 15 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Odalar, bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen sebeplerle Bakanlığın açacağı dava üzerine yetkili asliye hukuk mahkemesi kararıyla fesih olunur. Birinci fıkranın (a) ve (d) bendinde belirtilen sebeplerle açılan fesih davaları, davanın açıldığı tarihteki Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanında yer alan oda üye sayısı esas alınarak sonuçlandırılır."

MADDE 25- 5362 sayılı Kanununun 75 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanı

Madde 75/A- Bakanlık, esnaf ve sanatkârlar meslek kuruluşlarının tüm işlem ve hizmetleriyle ilgili muhasebe, bilgi, veri, kayıt ve belgelerin Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanında tutulmasını, girilmesini ve alınmasını esnaf ve sanatkârlar meslek kuruluşlarından ve üyelerinden istemeye yetkilidir.

Bu madde kapsamında verilerin girilmesi, toplanması, paylaşılması, güncellenmesi, yayımlanması ve diğer uygulamalarına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir."

MADDE 26 - 5362 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Geçici Madde 14 - Bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce, Cumhuriyet savcılığı tarafından esnaf ve sanatkârlar odalarının feshi için açılmış olan davalarda, Bakanlık kendiliğinden taraf sıfatını kazanır."

MADDE 27- 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendinin (B) alt bendine aşağıdaki (f) alt bendi, ek 8 inci maddesinin birinci fıkrasına "çarşı ve mahalle

bekçilerine,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Gümrük ve Ticaret Bakanlığınca temin edilen tabanca ve mermiler, Gümrük ve Ticaret Bakanlığının merkez ve taşra teşkilatında silah taşıma yetkisini haiz personele,” ek 9 uncu maddesine “teftiş kurulu başkam” ibaresinden sonra gelmek üzere “Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğünde Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, Daire Başkanı, Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürü,” ibareleri eklenmiştir.

“f) Gümrük ve Ticaret Bakanlığı silah taşımaya yetkili personelinden,”

MADDE 28- 22/6/1978 tarihli ve 2155 sayılı Bazı Kamu Personeline Tayın Bedeli Verilmesi Hakkında Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan, “Gümrük Muhafaza merkez ve iller kuruluşundaki muhafaza ve muamele sınıfı kadrolarına dahil memurlara ve muhafaza teşkilatında görevli gemi adamlarına” ibaresi, “Gümrük ve Ticaret Bakanlığı merkez teşkilatı Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğünde görevli personel ile taşra teşkilatında silah taşıma yetkisine sahip personel ve gümrük muhafaza hizmetlerini yürüten personele” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29 – 3/11/1990 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin 5) numaralı alt bendinde yer alan “Gümrük Muhafaza memurlarını” ibaresi, “Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü ve bağlantı müdürlükleri personelini” ibaresi olarak değiştirilmiştir.

MADDE 30- 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gümrük işlemleriyle doğrudan veya dolaylı olarak ilgili bulunan kamu kurum ve kuruluşları, gerçek ve tüzel kişiler ile tüzel kişiliği olmayan diğer kişi ve kuruluşlar, Bakanlığın talebi üzerine gümrük vergilerinin kontrolü amacıyla eşyanın vergilendirme unsurlarına ilişkin bilgi ve belgeler de dahil olmak üzere, gümrük işlemleri ile sınırlı olmak kaydıyla belirlenen süreler içinde gerekli her türlü bilgi, belge ve bunlara ait her türlü ortamdaki kayıtları, bu kayıtlara erişimi sağlamak veya okunabilir hale getirmek için gerekli tüm bilgi ve şifreleri tam ve doğru olarak vermek ve gerekli kolaylığı sağlamakla yükümlüdür.”

MADDE 31- 4458 sayılı Kanununun 24 üncü maddesinin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“4. İthal eşyasının beyan edilen gümrük kıymetinin; aynı veya benzer eşya kıymetlerinden, uluslararası borsa veya piyasa fiyatlarından, yetkili distribütörlerce yapılan ithalatlardaki kıymetlerden, Bakanlıkça piyasa bilgilerinden derlenerek gümrük idarelerine kıymet kontrolü amacıyla bildirilen veri kıymetlerden önemli ölçüde farklı olması durumlarında Kanununun 65 inci maddesinin birinci fıkrasına göre işlem yapılır. Bakanlık, kıymet araştırması yapılacak benzeri durumları belirlemeye yetkilidir.

5. Talep edilen bilgi ve belgelerin alıcı tarafından gümrük idaresine sunulmaması veya gümrük idaresine sunulan bilgi ve belgelerin genel kabul edilmiş muhasebe ilkeleri ile uyum içinde hazırlanmaması ya da gümrük idaresine sunulan bilgi ve belgelere rağmen beyan edilen kıymetin gerçek ve doğruyu yansıtmadığı sonucuna varılması halinde, gümrük idaresi 25 inci maddeye uygun olarak gümrük kıymetini belirledikten sonra alıcıya, beyan edilen gümrük kıymetinin reddedilme sebebi ile kıymetin belirlenmesinde takip edilen yöntemi bildirir.”

MADDE 32- 4458 sayılı Kanununun 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 52- 1. Türkiye Gümrük Bölgesinde bir yerden diğer bir yere transit rejimi kapsamında taşınarak varış gümrük idaresine sunulan serbest dolaşımda olmayan eşyaya 41 ila 50 nci madde hükümleri uygulanır.”

MADDE 33- 4458 sayılı Kanununun 177 nci maddesinin birinci fıkrasının (I) bendinde yer alan “üçüncü fıkrasmda” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve altıncı fıkrasının (b) bendinde” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 34- 4458 sayılı Kanununun 178 inci maddesine ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiş ve mevcut üçüncü fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.
"Eşyanın tasfiyesi amacıyla yapılan ihalelerde, ihalelerin doğruluğunu etkileyecek her türlü davranış veya beyanda bulunanlar ile ihalelere ilişkin yükümlülüklerini yerine getirmeyenlere fiilin niteliğine göre teminatın irat kaydedilmesi, üç aydan bir yıla kadar ihalelere alınmama yaptırımları ayrı ayrı veya birlikte uygulanabilir."

MADDE 35- 4458 sayılı Kanununun 179 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.
"2. 177 nci maddenin birinci fıkrasının (c), (d), (ı), (l) ve (m) bentleri ile ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen eşya için birinci fıkra hükmü uygulanmaz."

MADDE 36- 4458 sayılı Kanununun 180 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.
"6. Bu madde kapsamında emanete alınan tutarların iadesi için, sahibine iadesine ilişkin mahkeme kararının kesinleştiği, diğerlerinde ise emanete alındığı tarihten itibaren iki yıldan sonra yapılan başvurular kabul edilmez."

MADDE 37- 4458 sayılı Kanuna 198 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Madde 198/A – (1) Bu Kanununun 5/A maddesi uyarınca yetkilendirilmiş yükümlü statüsü tanınan yükümlülerin gümrük vergileri, tahakkuk tarihini izleyen günden itibaren ve teminat karşılığında bir aya kadar ertelenebilir. Bu durumda vergiler erteleme süresinin bitiminden itibaren beş gün içerisinde ödenir.

(2) Birinci fıkra uyarınca ödemesi ertelenen aynı yükümlüye ait birden fazla beyannameye ilişkin vergilerin toplu olarak ödenecek olması halinde, bir aya kadarki erteleme süresi vergilerin tahakkuk tarihinin içinde bulunduğu takvim ayının bitimine kadar olan süredir.

(3) Ödemesi ertelenen ve birinci fıkra uyarınca süresi içerisinde ödenen gümrük vergileri ve sair vergiler için gecikme faizi veya tecil faizi aranmaz, bu Kanununun 207 nci maddesinin birinci fıkrası hükümleri uygulanmaz.

(4) Bu maddede belirtilen vergi ödenmesi için erteleme kolaylığından faydalanma koşulları, ödeme ertelenmesi kolaylığının askıya alınması, geri alınması veya iptali, bu kolaylığa gümrük idaresince getirilmesi uygun görülen kısıtlamalar ve birinci fıkra uyarınca verilecek teminatın şekli ve miktarı ile bu kolaylığın işleyiş şekline ilişkin usul ve esaslar Yönetmelikle belirlenir."

MADDE 38- 4458 sayılı Kanununun 216 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.
"Madde 216- 1. Gümrük vergileri ile bunların ödenmelerine bağlı olarak tahsil edilmiş gecikme faizinin veya gecikme zammının geri verilmesinde geri verilecek tutar üzerinden, geri vermeye konu fazla tahsilatın yükümlüden kaynaklanması durumunda geri verme başvurusunun yapıldığı tarihten, diğer durumlarda ise tahsilat tarihinden geri verme kararının yükümlüye tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için, aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz ödenir.

2. Geri verme başvurularında, gümrük idaresine banka hesap numarasının bildirilmesi zorunludur. Banka hesap numarası bildirilmemiş ise, banka hesap numarasının idareye bildirileceği tarihe kadar geçecek süre için faiz işlemez."

MADDE 39- 4458 sayılı Kanununun 223 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bakanlık merkez ve yurtdışı ile taşra teşkilatında resmi kıyafet giyecek personel, resmi kıyafetlerin ve bunlara takılacak kokart, isim plakeleri ve diğer işaretlerin şekli ile yaptığı işin mahiyeti gereği sivil olarak çalışması gereken personel yönetmelikle belirlenir."

MADDE 40- 4458 sayılı Kanuna 230 uncu maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

"Madde 230/A- 1. Müşavirler ve gümrük müşavir yardımcıları, görevleri sırasında veya görevleri sebebiyle işledikleri suçlardan dolayı fiillerinin niteliğine göre Türk Ceza Kanununun kamu görevlilerine ait hükümleri uyarınca cezalandırılır.

2. Müşavirlik mesleğinin onuruna aykırı fiil ve hareketlerde bulunanlarla görevlerini yapmayan veya kusurlu olarak yapan ya da görevin gerektirdiği saygı ve güvene uygun biçimde davranmayan müşavirler, gümrük müşavir yardımcılarını ile stajyerler hakkında, müşavirlik hizmetlerinin gereği gibi yürütülmesi amacıyla, durumun niteliğine ve ağırlık derecesine göre aşağıda tanımlanan disiplin cezaları verilir.

a) Uyarma; mesleğin icrasında daha dikkatli davranılması gerektiğinin yazı ile bildirilmesidir.

b) Kınama; görevinde ve davranışında kusurlu sayıldığı yazı ile bildirilmesidir.

c) Geçici olarak meslekî faaliyetten alıkoyma; meslekî sıfatı saklı kalmak kaydıyla altı aydan az, bir yıldan çok olmamak üzere meslekî faaliyetten alıkoymadır.

ç) Meslekten çıkarma; meslek izin/yetki belgesinin veya gümrük müşavir yardımcılığı kimliğinin geri alınarak, mesleği icra etmesine izin verilmemesi ve sicil kaydının silinmesidir.

3. Gümrüklerde uygulanan mevzuat hükümlerinin ve Bakanlık tarafından belirlenen usul ve esasların yerine getirilmesinde gerekli özeni göstermemek uyarma cezasına tabidir.

4. Kınama cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır:

a) Mesleki konularda yapılacak sözleşme hükümlerine riayet etmemek,

b) Mesleği icabı bilmesi gereken durumlarda yanlış veya yanıltıcı beyanda bulunmak,

c) Görev sırasında kamu görevlilerine sözlü saldırıda bulunmak,

ç) Başka bir meslek mensubu ile sözleşmesi bulunan müşterilere, bilerek iş önermek ve diğer meslek mensubu hakkında olumsuz yorumlarda bulunmak,

d) Kendisi, hizmetleri ve faaliyetleri hakkında gerçek dışı veya yanıltıcı açıklamalarda bulunmak,

e) Kullanıcı/erişim kodu ve şifresini maiyetinde çalışan müşavir yardımcısı ve stajyerlere kullandırmak,

f) Gümrük müşavirliği şirketinde ortaklığı varken aynı şekilde kurulmuş ikinci bir gümrük müşavirliği şirketine ortak olmak,

g) Uyarma cezasını gerektiren fiilin, cezanın verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde tekrar işlenmesi.

5. Geçici olarak mesleki faaliyetten alıkoyma cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır:

a) Meslek mensubu olmayanlar ile gümrük müşavirliği mesleğinin icra edilmesini sağlayacak işbirliği ve ortak çalışma ortamı oluşturmak,

b) Gerekli tedbirleri almayarak kullanıcı/erişim kodu ve şifresinin üçüncü kişiler tarafından kullanılmasını sağlamak,

c) Görev sırasında kamu görevlilerine fiili saldırıda bulunmak,

ç) Gümrük müşaviri ve müşavir yardımcısı olmayan şahısları gümrük müşavirliği şirketine ortak yapmak,

d) Dolaylı temsilci sıfatıyla, meslek mensubu olmayan gerçek ve tüzel kişilere tabi ve onların iş yerlerine bağlı olarak açık veya gizli hizmet akdi ile çalışmak,

e) Kınama cezasını gerektiren fiilin, cezanın verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde tekrar işlenmesi.

6. Meslekten çıkarma cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır:

a) Yedi yıllık dönem içinde iki defa geçici olarak mesleki faaliyetten alıkoyma cezası ile cezalandırıldıktan sonra bu cezayı gerektiren fiili yeniden işlemek,

b) İzin belgesini, kullanıcı/erişim kodu ve şifresini bir başkasına kiraya vermek veya izin belgesini, kullanıcı/erişim kodu ve şifresini devamlı veya geçici olarak üçüncü kişilere kullandırmak,

c) Başka gümrük müşavirlerinin ad, unvan ve şifrelerini kullanarak beyanname düzenlemek,

ç) Diğer müşavir ve/veya müşavir yardımcılarını ile Bakanlık merkez ve taşra personeli hakkında ilgili kuruluşlara asılsız ihbar veya şikâyette bulunmak,

d) Affa uğramış, ertelenmiş, hükmün açıklanması geriye bırakılmış veya paraya çevrilmiş olsa dahi Kanunun 227 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde sayılan suçlardan birinden hüküm giymek.

7. Yukarıda sayılan ve disiplin cezası verilmesini gerektiren fiil ve hallere nitelik ve ağırlıkları itibarıyla benzer eylemlerde bulunanlara da aynı neviden disiplin cezaları verilir.

8. Gümrük müşavirleri ve gümrük müşavir yardımcılarını, uyarma ve kınama cezalarının verildiği tarihten itibaren beş yıl, geçici olarak mesleki faaliyetten alıkoyma cezasının

verildiği tarihten itibaren on yıl geçtikten sonra Bakanlığa başvurarak, verilmiş olan cezaların sicil dosyasından silinmesini isteyebilir. Başvurular Bakanlıkça değerlendirilerek sonuçlandırılır. Meslekten çıkarma cezaları sicil dosyasından silinmez.

9. Disiplin Kurulları, önerilen cezayı kabul veya reddedebileceği gibi bir alt disiplin cezasının uygulanmasına da karar verebilir.

10. Savunma alınmadan disiplin cezası verilemez. Yetkili disiplin kurulunun on günden az olmamak üzere verdiği süre içinde savunma yapmayanlar, savunma hakkında vazgeçmiş sayılır.

11. Disiplin cezaları, fiilin mevzuat hükümlerine aykırılığının gümrük idarelerince tespit edildiği tarihten itibaren üç yıl, her halükarda fiilin işlendiği tarihten itibaren beş yıl içinde verilmediği takdirde zamanaşımına uğrar. Ancak, mevzuata aykırı işlem ve eylemlerin aynı zamanda bir adli kovuşturma konusu olması halinde, bu aykırılık için Türk Ceza Kanununda öngörülen zamanaşımı hükümlerine göre disiplin cezası verilir.

12. Uyarma ve kınama cezası yetkili gümrük ve ticaret bölge müdürü, geçici olarak mesleki faaliyetten alıkoyma cezası Bakanlık Merkez Disiplin Kurulu, meslekten çıkarma cezası Bakanlık Yüksek Disiplin Kurulu tarafından verilir.

13. Disiplin cezaları verildiği tarihten itibaren hüküm ifade eder ve derhal uygulanır.

14. Disiplin işlem ve kararına konu teşkil edecek bir eylemden dolayı aynı zamanda ceza mahkemesinde dava açılmış olması disiplin soruşturması açılmasını engellemez. Ceza mahkemesince mahkumiyet kararı verilmesi veya verilmemesi halleri, ayrıca disiplin cezası verilmesini etkilemez.

15. Gümrük Kanununa ve gümrüklerde uygulanan mevzuat hükümlerine aykırı hareketleri tespit edilen gümrük müşavirleri ve gümrük müşavir yardımcılarının izin belgeleri gümrük ve ticaret başmüfettişleri, gümrük ve ticaret müfettişleri, gümrük ve ticaret müfettiş yardımcılarını ile gümrük ve ticaret bölge müdürleri tarafından gerek görülmesi halinde tedbir mahiyetinde geçici olarak alınır ve gümrüklerde iş takip etmelerine izin verilmez. Bu durum, gerekçesi ile birlikte izin belgesinin alınmasını izleyen gün Bakanlığa bildirilir. Bu yöndeki inceleme ve araştırma üç ay içerisinde tamamlanmadığı takdirde, tedbir kendiliğinden kalkar. Bu şekilde izin belgeleri alınanlar hakkında geçici mesleki faaliyetten alıkoyma cezası verilmesi halinde, tedbir mahiyetinde izin belgelerinin alındığı süre, verilen cezadan mahsup edilir.

16. Mesleğe alınma şartlarından herhangi birini taşımadığının sonradan anlaşılması veya mesleğin ifası sırasında bu şartlardan herhangi birinin kaybedilmesi halinde, müşavir ve müşavir yardımcılığı izin belgeleri Bakanlık tarafından iptal edilir.”

“Madde 230/B- 1. Gümrük müşavirliği ve gümrük müşavir yardımcılığı sınavı açılmasına ilişkin işlemler Bakanlıkça yürütülür. Gümrük müşavirliği ve gümrük müşavir yardımcılığı sınavları Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde yapılır. Kanunun 227 ve 228 inci maddelerinde belirtilen koşulları sınavın açıldığı yılbaşında sağlamış olanlar, o yıl açılan gümrük müşavirliği veya gümrük müşavir yardımcılığı sınavlarına müracaat edebilirler. Gümrük müşavirliği ve gümrük müşavir yardımcılığı sınavlarına en fazla üçer kez girilebilir.”

MADDE 41- 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 231 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“3. Gümrük vergilerine ilişkin idari yaptırım kararları ve bu kararlara yönelik itirazlar hakkında bu Kısım ve On ikinci Kısım hükümleri uygulanır.

4. İdari para cezaları, yükümlüye tebliğ edildiği tarihten itibaren on beş gün içinde ödenir.

5. Mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilen eşyanın gümrük gözetiminde olmaması veya teslim edilmemesi halinde kaim değer olarak eşyanın gümrüklenmiş değerinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

6. Yargı mercileri tarafından iptal edilen genel tebliğ ve genelgeler hariç olmak üzere, bir hükmün uygulanması hususunda gümrük idaresinin genel tebliğ veya genelgede değişiklik yapmak suretiyle görüş değiştirmesi veya gümrük idaresi tarafından yükümlüye yazılı olarak hatalı izahat verilmiş olması halinde bu Kısım hükümlerine göre para cezası ve faiz uygulanmaz.”

MADDE 42- 4458 sayılı Kanununun 234 üncü maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Serbest dolaşıma giriş rejimi veya kısmi muafiyet suretiyle geçici ithalat rejimine tabi tutulan eşyaya ilişkin olarak yapılan muayene, denetleme veya teslimden sonra kontrol sonucunda, alınması gereken gümrük vergilerinin beyana göre hesaplanan gümrük vergilerinden fazla olması halinde fark gümrük vergilerinin yanı sıra vergi farkının üç katı para cezası alınır.”

“3. Yukarıda belirtilen aykırılıkların gümrük idaresince tespit edilmesinden önce beyan sahibince bildirilmesi durumunda ilgili fıkralara göre hesaplanan cezalar yüzde on beş oranında uygulanır.”

MADDE 43- Aynı Kanununun 235 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (e) bendi ve ikinci fıkrasına aşağıdaki (c) bendi eklenmiş; ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “gümrüklenmiş değerinin iki katı” ifadesi “gümrüklenmiş değeri kadar” ve (b) bendinde yer alan “gümrüklenmiş değeri” ifadesi “gümrüklenmiş değerinin onda biri” olarak ve beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki altıncı ve yedinci fıkralar eklenmiştir.

“e) (c) bendinde belirtilen eşyanın, Bakanlıkça belirlenecek süre içerisinde, ithalinin uygun bulunduğuna ilişkin belge veya bilginin düzenlenmesi veya ilgili kurum veya kuruluş tarafından gerçekleştirilen denetimin olumlu sonuçlandırığının bildirilmesi halinde, 241 inci maddenin birinci fıkrası uyarınca para cezası verilir.”

“c) (b) bendinde belirtilen eşyanın, Bakanlıkça belirlenecek süre içerisinde, ihracının uygun bulunduğuna ilişkin belge veya bilginin düzenlenmesi veya ilgili kurum veya kuruluş tarafından gerçekleştirilen denetimin olumlu sonuçlandırığının bildirilmesi halinde 241 inci maddenin birinci fıkrası uyarınca para cezası verilir.”

“5. Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen ve transit rejimine konu edilen serbest dolaşımda olmayan eşyanın yapılan kontrolü veya muayenesi sonucunda, beyan edilenden belirgin bir şekilde farklı cinsten olduğunun tahlil, teknik inceleme ve araştırmaya gerek olmaksızın tespiti halinde;

a) Farklı çıkan eşyanın gümrük vergileri toplamının beyan edilen eşyanın gümrük vergileri toplamından fazla olması durumunda farklı çıkan eşyaya ilişkin gümrük vergilerinin iki katı idari para cezası verilir.

b) Farklı çıkan eşyanın beyan edilen eşyadan farklı şekilde, ithalinin lisansa, şarta, izne, kısımtıya veya belli kuruluşların vereceği uygunluk veya yeterlilik belgesine tabi olması durumunda eşyanın gümrüklenmiş değeri kadar para cezası verilir.”

“6. Birinci ve ikinci fıkrada belirtilen aykırılıkların gümrük idaresince tespit edilmesinden önce beyan sahibince bildirilmesi durumunda bu fıkralara göre hesaplanan cezalar yüzde on beş oranında uygulanır.”

7. 34 üncü maddeye göre yapılan kontroller kapsamında; deniz ve hava nakil vasıtaları kaptanları, pilotları, hizmetlileri veya mürettebatının beyanına aykırı olarak üzerlerinde, eşyası arasında veya taşıma araçlarında ticari miktar ve mahiyet arz etmeyen eşya bulunduğu takdirde beyan sahibine 241 nci maddenin altıncı fıkrası hükmüne göre idari para cezası verilir. Eşyaya el konulur ve mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilerek, 177 ila 180 inci madde hükümlerine göre tasfiyeye tabi tutulur.

MADDE 44- Aynı Kanununun 236 ncı maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“5. Eşyanın gümrük antrepo rejimine tabi tutulmasına ilişkin beyanının kontrolü veya muayenesi neticesinde antrepo beyannamesinde beyan edilenden belirgin bir şekilde farklı cinsten eşya olduğunun tahlil, teknik inceleme ve araştırmaya gerek olmaksızın tespiti halinde;

a) Farklı çıkan eşyanın gümrük vergileri toplamının beyan edilen eşyanın gümrük vergileri toplamından fazla olması durumunda farklı çıkan eşyaya ilişkin gümrük vergilerinin iki katı idari para cezası verilir.

b) Farklı çıkan eşyanın beyan edilen eşyadan farklı şekilde, ithalinin lisansa, şarta, izne, kısımtıya veya belli kuruluşların vereceği uygunluk veya yeterlilik belgesine tabi olması durumunda eşyanın gümrüklenmiş değeri kadar para cezası verilir.”

MADDE 45- Aynı Kanunun 238 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş ve üçüncü cümlesinde yer alan "Bu" ifadesi "Her iki durumda" olarak değiştirilmiştir.

"Tam muafiyet suretiyle geçici olarak ithal edilen özel kullanıma mahsus taşıtlar hariç olmak üzere, geçici ithalat rejimi kapsamında ithal edilen eşyanın süresi içerisinde gümrükçe onaylanmış başka bir işlem veya kullanıma tabi tutulmaması durumunda ithal eşyasının tahsis yeri, tahsis amacı ve giriş ayniyetine uygun olarak bulunduğu tespit halinde gümrük vergileri tutarının iki katı para cezası verilir."

MADDE 46- 4458 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiş ve geçici 6 ncı madde yürürlükten kaldırılmıştır.

"Geçici Madde 9- 1. Bu Kanunun geçici 6 ncı maddesi uyarınca yapılan gümrük müşavirliği ve gümrük müşavir yardımcılığı sınavları, Kanunun 230/B maddesi hükmüne göre yapılacak sınavlarda göz önüne alınır.

2. Bu Kanunun geçici 6 ncı maddesi uyarınca verilen disiplin cezaları, Kanunun 230/A maddesi uyarınca verilecek disiplin cezalarının uygulanmasında esas alınır.

3. Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenen suçlar nedeniyle disiplin cezası önerilen ve Yüksek Disiplin Kurulu ile Merkez Disiplin Kurulu gündeminde bulunan dosyalar 3 ay içinde 4458 sayılı Kanunun bu Kanun ile yürürlükten kaldırılan geçici 6 ncı maddesinin mülga hükümleri gereğince karara bağlanır. Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenen suçlar hakkında 4458 sayılı Kanunun bu Kanun ile yürürlükten kaldırılan geçici 6 ncı maddesinin mülga hükümleri gereğince işlem yapılır."

MADDE 47- 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "Dışişleri Bakanlığı," ibaresinden sonra gelmek üzere "Gümrük ve Ticaret Bakanlığı," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 48- 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**MADDE 16-** (1) Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı; Başkan ve Başkan Yardımcıları ile Gümrük ve Ticaret Müfettişlerinden oluşur. Başkanın atanmasında ve Başkan Yardımcılarının görevlendirilmelerinde fiilen on yıldan fazla Gümrük ve Ticaret Müfettişliği yapmış olma şartı aranır. Başkan Yardımcıları, Bakan tarafından görevlendirilir.

(2) Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı, Bakanın emri veya onayı üzerine aşağıdaki görevleri yapar:

a) Bakanlık teşkilatı ile Bakanlığa bağlı ve ilgili kuruluşların her türlü faaliyet ve işlemleriyle ilgili olarak teftiş, inceleme ve soruşturma yapmak.

b) Bakanlık teşkilatı ile Bakanlığın bağlı ve ilgili kuruluşlarının denetimi altındaki her türlü kişi veya kuruluşun hesap, işlem, faaliyet ve varlıkları ile ilgili olarak Bakanlığın görev ve yetkileri çerçevesinde teftiş, inceleme ve soruşturma yapmak.

c) Ticari işletmelerde gümrük ve dış ticaret mevzuatı uygulamalarını, ticari kayıt ve belgeleri incelemek, denetlemek, soruşturmak ve sonradan kontrole tabi tutmak.

ç) Yetkilendirilmiş gümrük müşavirleri ve gümrük müşavirlerinin her türlü faaliyet ve işlemlerini incelemek, denetlemek ve soruşturmak.

d) Bakanlığa verilen görevler çerçevesinde, tüketicinin sağlık ve güvenliği ile ekonomik çıkarlarını korumak amacıyla inceleme ve soruşturma yapmak; ticaret şirketlerinin, umumi mağazaların, lisanslı depoculuk tazmin fonunun, lisanslı depo işletmelerinin ve işleticilerinin, yetkili sınıflandırıcıların, kooperatif ve üst kuruluşlarının, yaş sebze ve meyve toptancı hâllerinin, ticaret odaları, sanayi odaları, ticaret ve sanayi odaları, deniz ticaret odaları, borsalar ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile bunların bağlı ve ilgili kuruluşlarının, esnaf ve sanatkârlar odaları, birlikleri, federasyonları ve Türkiye Esnaf ve Sanatkârları Konfederasyonu ile bunların bağlı ve ilgili kuruluşlarının, ticaret sicili müdürlükleri ve esnaf ve sanatkâr sicil müdürlüklerinin hesap, işlem, faaliyet ve varlıkları ile ilgili olarak Bakanlığa verilen görevler çerçevesinde teftiş, inceleme ve soruşturma yapmak.

e) Bakanlığın amaçlarının daha iyi gerçekleştirilmesini ve mevzuata, plan ve programa uygun çalışmasını sağlamak üzere gerekli teklifleri hazırlamak ve Bakana sunmak.

f) Mevzuatın uygulanmasında görülen aksaklıklar hakkında görüş ve önerilerini bir rapor halinde Bakana sunmak.

g) Çeşitli kanun, tüzük, karar ve yönetmeliklerin Bakanlığa ve Gümrük ve Ticaret Müfettişlerine tanıdığı teftiş, inceleme, araştırma ve soruşturma yetkilerini kullanmak.

ğ) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

(3) Gümrük ve Ticaret Müfettişleri, gümrük bölgesi içinde bulunan bütün nakil vasıtalarını, bunların yük ve eşyasını, personel ve yolcularını muayene etmeye, Bakanlığın denetimine tabi gümrük ambar, antrepoları ve serbest bölgelerdeki mevcut mallar ile bunların kayıtlarını incelemeye, teftiş etmeye ve gerektiğinde Bakanlık ve Hazinesinin haklarını koruyacak tedbirler alınmasını sağlayıcı önerilerde bulunmaya, acil ve gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Bakanlık ve Hazinesinin haklarını koruyacak tedbirler almaya yetkilidir.

(4) Denetime tabi olan gerçek ve tüzel kişiler, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgiler ile elektronik kayıtlarını ibraz etmek, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep halinde Gümrük ve Ticaret Müfettişlerine göstermek, Gümrük ve Ticaret Müfettişlerinin saymasına ve incelemesine yardımcı olmak zorundadır. Gümrük ve Ticaret Müfettişleri, görevleri sırasında bankalar, tüm resmî daire, kurum, kuruluş ve kamuya yararlı derneklerle, gerçek ve tüzel kişilerden gerekli yardım, bilgi, evrak, kayıt ve belgeleri istemeye yetkilidir. Bu isteğin yerine getirilmesi zorunludur.

(5) Gümrük ve Ticaret Müfettişleri tarafından düzenlenen raporlar, öncelikle Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı bünyesinde oluşturulan Rapor Değerlendirme Komisyonlarına sunulur; Komisyonların yaptığı değerlendirme sonucunda hazırlanan rapor dikkate alınarak işlem yapılır. Değerlendirme Komisyonlarının teşekkülü ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

(6) Gümrük ve Ticaret Müfettiş Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yeterlik sınavları, Gümrük ve Ticaret Müfettişlerinin görev, yetki ve sorumlulukları ile Başkanlığın çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

(7) Bakan, bu maddede belirtilen yetkilerini alt kademelere devredebilir.”

MADDE 49- 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 18 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “idarî yargı mercilerinde Bakanlık adına dava açabilir, Bakanlığa karşı açılan idarî davalarda Bakanlığı temsil edebilir,” ibaresi, “idari ve adli yargı mercilerinde Bakanlık adına dava açabilir, icra takibi başlatabilir, Bakanlığa karşı açılan adli ve idarî davalar ile icra takiplerinde Bakanlığı temsil edebilir,” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) Bakanlık merkez ve taşra teşkilatında, Bakanlık hizmetlerinin sunumu sırasında veya bu görevlerden dolayı personele karşı işlenen suçlar sebebiyle açılan ceza davalarında personelin talebi üzerine Bakanlıkça hukukî yardım yapılır. Bakanlık hukuk müşavirleri ve avukatları, ayrıca vekâletname ibraz etmeksizin ilgili personeli vekil sıfatı ile temsil eder. Bu yardımın usul ve esasları Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 50 - 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye 37 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 37/B ve 37/C maddeleri eklenmiştir.

“Bilişim Uzmanlığı

MADDE 37/B- (1) Bakanlık merkez teşkilatında Bilişim Uzmanı ile Bilişim Uzman Yardımcısı istihdam edilir.

(2) Bilişim Uzmanları; en az dört yıllık lisans eğitimi veren ve yönetmelikle belirlenen fakülte veya yüksekokullar ile bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca onaylanan yabancı fakülte veya yüksekokullardan mezun olanlar arasından yapılan yarışma sınavı sonucuna göre mesleğe Bilişim Uzman Yardımcısı olarak atanırlar.

(3) Bunlar en az üç yıl çalışmak kaydıyla yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar, durumlarına uygun Bilişim Uzmanı kadrolarına atanırlar.

(4) Bilişim Uzmanı ile Bilişim Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yarışma sınavları, yetiştirilmeleri, yeterlik sınavları, görev, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.”

“Yer Değiştirme

MADDE 37/C - (1) Gümrük ve Ticaret Bakanlığı taşra teşkilatında görev yapan personelden, yer değiştirme suretiyle atamaya tabi olacaklar, Bakanlıkça belirlenecek temel ilkeler, özür grupları, hizmet süreleri, hizmet bölgeleri ve diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 51 - 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8 – (1) a) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığında görev yapan Gümrük ve Ticaret Uzman Yardımcısı, Bilişim Uzman Yardımcılığına; Gümrük ve Ticaret Uzmanı, Bilişim Uzmanlığına herhangi bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır.

b) Gümrük ve Ticaret Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında Mühendis, Çözümleyici, Programcı, İstatistikçi, Fizikçi, Matematikçi, Sözleşmeli Bilişim Personeli kadro ve pozisyonlarında görev yapanlardan (657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/B maddesine göre istihdam edilenler dahil) 4 yıllık fakülte veya yüksekokul mezunlarından bölüm şartı aranmaksızın Bakanlıkça en fazla üç kez açılacak sınavlardan birinde başarılı olan ve son 3 yıl içinde YDS’den (C) seviyesinde belge alanlardan;

- 1) 3 yıldan az hizmeti olanlar Bilişim Uzman Yardımcısı kadrosuna,
- 2) 3 yıldan fazla hizmeti olanlar Bilişim Uzmanı kadrosuna atanırlar.”

MADDE 52– 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2 – (1) Ekli listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Gümrük ve Ticaret Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

(2) 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 7 nci maddesi ve merkezi yönetim bütçe kanunları kapsamında yapılacak atamalar dışında, merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tabi olmaksızın, toplam 400 adedi geçmemek üzere Bakanlık tarafından belirlenecek boş kadrolara atama yapılabilir.”

MADDE 53 - 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) 36 ncı maddesinin (A) bendinin 11) numaralı alt bendine “Gümrük ve Ticaret Uzman Yardımcıları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bilişim Uzman Yardımcıları,” ibaresi ve aynı bende “Gümrük ve Ticaret Uzmanlığına,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bilişim Uzmanlığına” ibaresi eklenmiştir.

b) 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendine “Gümrük ve Ticaret Uzmanları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bilişim Uzmanları,” ibaresi eklenmiştir.

c) Eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (g) bendine “Gümrük ve Ticaret Uzmanları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bilişim Uzmanları,” ibaresi,

ç) Eki II sayılı Ek Gösterge Cetvelinin;

“4-Başbakanlık ve Bakanlıklarda” bölümünde yer alan, “Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Bölge Müdür Yardımcısı” ibaresinden sonra gelmek üzere “Gümrük Müdürü, Gümrük Muhafaza Kaçakçılık, İstihbarat Müdürü, Tasfiye İşletme Müdürü, Personel Müdürü, Laboratuvar Müdürü” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 54- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 55- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

KURUMU : GÜMRÜK VE TİCARET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

1 SAYILI LİSTE
İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	ÜNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM KADRO ADEDİ
GİH	BİLİŞİM UZMANI	1	30	30
GİH	BİLİŞİM UZMANI	3	50	50
GİH	BİLİŞİM UZMANI	5	70	70
GİH	BİLİŞİM UZMAN YARD.	7	250	250
TOPLAM				400

GENEL GEREKÇE

Uygulama sürecinde ortaya çıkan problemlerin giderilmesi ve ihtiyaçların karşılanması amacıyla 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu, 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununun çeşitli maddelerinde değişiklik yapılması gerekmektedir.

6102 sayılı Kanunda yapılan değişiklikler ile; şirketlerde pay defterinin ve genel kurul toplantı ve müzakere defterinin elektronik ortamda tutulmasına, kooperatiflerde tür değiştirmeye, şirketlerde olağan genel kurul toplantılarına, KOBİ veya tarımsal ya da hayvansal üretici işletmeler ile büyük ölçekli işletmeler arasında yapılan sözleşmelerde altmış günlük vadeden kimlerin yararlanabileceği konusundaki tereddütlerin ortadan kaldırılmasına, şirketlerde bölünme uygulamasında AB Şirketler Hukuku Faslına uyum sağlanmasına, şirketler topluluğunda, hâkim ve bağlı şirketlere ilişkin esaslara açıklık getirilmesine, ipotekli ve üzerinde irtifak hakkı tesis edilen taşınmazların şirketlerde aynı sermaye konulmasına, şirket yönetim kurulunun devredilemez görev ve yetkilerine istisna getirilmesine, şirket fonlarının sermayeye dönüştürülmesi ile birlikte aynı zamanda taahhüd yoluyla sermaye artırımını yapılabilmesinde sınırlamanın kaldırılmasına, senede bağlanmamış nama yazılı payların devrine, Kanunda öngörülen sürede şirketi olağan genel kurul toplantısına çağırmayan yönetim kurulu üyeleri ile limited şirket müdürlerine idari yaptırım uygulanmasına, şirketlerde, organ temsilcisi, bağımsız temsilci ve kurumsal temsilciye ilişkin düzenlemenin kaldırılmasına yönelik düzenlemeler yapılmaktadır.

6585 sayılı Kanunda yapılan değişiklikler ile; hizmet sektöründe faaliyet gösteren perakende işletmelerin tespitinde yaşanan problemlerin ortadan kaldırılmasına, alışveriş merkezi projeleri ile iş yeri açma ve çalışma ruhsatlarına ilişkin düzenlemelerin açıklığa kavuşturulmasına, perakende işletmelerin çalışma gün ve saatlerinin tespitinde yetki konusuna açıklık getirilmesine, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce faaliyete geçmiş olan alışveriş merkezlerine bu Kanuna uyum için verilen sürelerin uzatılmasına yönelik düzenlemeler yapılmaktadır.

5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununda yapılan düzenlemeler ile; Gümrük ve Ticaret Bakanlığınca verilen kuruluş izni ile anonim şirket şeklinde kurulmakta olan lisanslı depo işletmeleri ile diğer işletmelerin unvanlarında, "lisanslı depo" ve benzeri isim, unvan ve işaretlerin hangi hallerde kullanılmayacağı hususu düzenlenmekte; depolanan ürünlerin analizlerinin tarafsız ve bağımsız ayrı bir tüzel kişilik tarafından yapılması sağlanmakta; ürünün depodan çıkışında kalite farklılıklarında uygulanacak prim ve indirim tarifleri, kalite kayıpları ile kalite farklılıklarında prim ve indirim tarifesinde esas alınacak kriterlere ve sigorta kapsamında karşılanmayan mudi zararlarının karşılanmasına ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir.

5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununda yapılan değişiklik ile; esnaf ve sanatkarlar odalarının feshi davalarının dorudan Bakanlık tarafından açılması sağlanmakta, esnaf ve sanatkarlar ile meslek kuruluşlarına ait bilgilerin, iş ve işlemlerin, hizmetlerin veya belgelerin veri tabanında gerçekleştirileceği veya düzenleneceği hususlarında Gümrük ve Ticaret Bakanlığının yetkileri düzenlenmektedir.

6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunda yapılan değişiklik ile, ülkemizdeki dört adli kolluktan biri olarak sayılan ve silah taşıma, bulundurma ve kullanma yetkisine sahip olan Gümrük Muhafaza amir ve memurları ile Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğü yönetim kadrosunda görevli olanların da diğer kolluk personeline tanınan haklardan aynen istifade etmesini sağlamaya dönük düzenleme yapılmakta, 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameden sonra değişen ve kaldırılan kadrolar nedeniyle 2155 sayılı Bazı Kamu Personeline Tayin Bedeli Verilmesi Hakkında Kanunda düzeltme yapılmakta, 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanunda değişiklik yapılarak kaçakçılığın önlenmesi için görev yapan ve görevi başında zarar gören tüm Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü personelinin 2330 sayılı Kanun ile tanınan haklardan yararlandırılması amaçlanmaktadır.

4458 sayılı Gümrük Kanununun uygulanması sırasında ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi ve uygulama birliğinin sağlanması amacıyla; gümrük vergilerinin kontrolü sırasında eşyanın gümrük kıymeti, menşei, ödeme şekli gibi vergilendirme unsurlarına ilişkin bilgilerin gümrük idaresine verilmesi zorunluluğuna ilişkin olarak Kanunun 11 inci

maddesinde düzenleme yapılmakta, 24 üncü maddede yapılan değişiklik ile, eşyanın gümrük kıymetinin tespitine ilişkin hükümlerin etkin uygulanması, 52 inci maddede yapılan değişik ile Türkiye Gümrük Bölgesindeki bir yerden diğer bir yere transit rejimi hükümleri uyarınca taşınan serbest dolaşımda olmayan eşyanın geçici depolama yerinde gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması için kalabileceği sürenin hesaplanmasında yaşanan tereddütlerin giderilmesi hedeflenmektedir.

Vergilerin ertelenmesi sistemi 2913/92 sayılı AB Gümrük Kodunun 224 ila 229 uncu maddelerinde düzenlenmiş olup AB üyesi ülkelerin tümünde uygulanmaktadır. Bu uygulamaya göre aynı kişi tarafından bir takvim ayı içerisinde düzenlenen beyannamelerden kaynaklanan vergiler bu ayın bitimini takiben 15 gün içerisinde ödenmekte veya toplu işlem yapılmayan durumlarda tek bir beyannameden kaynaklanan vergiler bir ay süreyle ertelenerek 15 gün içerisinde ödenmektedir. Uygulamada vergilerin genellikle toplu olarak ödendiği görülmekte olup, bu uygulama sayesinde firmalara AB uygulamasında olduğu üzere azami bir aylık erteleme süresi ile 5 günlük ödeme süresi tanınmaktadır.

Ayrıca; tasfiyelik hale gelen eşya ile ilgili olarak uygulamada karşılaşılan sorunların çözümü için 4458 sayılı Kanunda düzenleme yapılmaktadır.

Gümrük müşavirleri ve yardımcılara ilişkin disiplin hükümleri bugüne kadar 4458 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesi ile düzenlenmiş olduğundan, disiplin cezaları 230/A maddesinde düzenlenmekte, 4458 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmakta ve gümrük müşavirliği smavlarına ilişkin hususlar 230/B maddesi ile düzenlenmektedir.

Öte yandan Bakanlığımız eş başkanlığında koordine edilen YOİKK (Yatırım Ortamını İyileştirme Koordinasyon Kurulu) Dış Ticaret ve Gümrükler Teknik Komitesinin Haziran 2015-Haziran 2016 dönemi eylemleri arasında "Gümrük Kanunundaki para cezalarının günümüz ekonomik koşullarına göre değerlendirilmesine yönelik çalışma yapılması" eylem önerisi bulunmaktadır. Söz konusu eylem önerisinden amaçlanan sonuç "Gümrük Kanunundaki para cezalarına ilişkin düzenlemelerin günümüz ekonomik koşullarına göre değerlendirilerek gerekli mevzuat değişikliklerinin tespit edilmesi" olarak belirtilmiştir. Bu çerçevede, söz konusu eylem önerisi kapsamında 4458 sayılı Kanunun ilgili maddeleri usul hükümleri, ceza miktarları ve pişmanlık hükümleri açısından değerlendirilerek madde hükümlerinin günümüz ekonomik koşulları çerçevesinde gözden geçirilmesi amaçlanmıştır.

640 sayılı Gümrük ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılan değişiklik ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının görev ve yetkileri yeniden belirlenmektedir. Ayrıca, 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine paralel olarak taşra teşkilatının dava açma ve temsil yetkisindeki sınırlama kaldırılmakta ve maddeye eklenen fıkra ile Bakanlık personelinin görevi başında iken darp, saldırı, hakaret ve iftiraya maruz kalması halinde, görevli personele idare desteğinin hissettirilmesi ile güvenli bir çalışma ortamının sağlanması hedeflenmektedir.

06/03/2015 gün ve 29284 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yüksek Planlama Kurulunun 2015-2018 Bilgi Toplamı Stratejisi ve Eylem Planının 61 inci maddesinde yer alan kurumlardaki bilgi işlem birimlerinin geliştirilmesinin sağlanması politikası kapsamında, Gümrük ve Ticaret Bakanlığında Bilişim Uzmanı ve Bilişim Uzman Yardımcısı kadrosu ihdas edilerek, gerek merkez, gerekse taşra birimlerinin bilgisayar teknolojileri konusundaki hizmetlerinin etkin ve verimli olarak yerine getirmesi amaçlanmaktadır.

Bakanlığımız taşra teşkilatında yer alan Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüklerinin, görevin önem ve özelliğine, yurdun sifir noktası olarak ifade edilebilecek stratejik yerlerde, ülke güvenliği açısından önem taşıyan görev ifa etmeleri, keza bölge müdürlüğü personelinin kolluk görevini de ifa etmesi nedeniyle, Bakanlığımızca yapılacak yer değiştirme işlemlerinde istenilen nitelikteki personel ihtiyacının zamanında karşılanabilmesi amacıyla Milli Eğitim Bakanlığına bağlı öğretmenler ve Emniyet Genel Müdürlüğü personelinde olduğu gibi özel bir yer değiştirme sistemine sahip olması amacıyla 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararıyla değişiklik yapılmaktadır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununda yapılan değişiklik ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığı taşra idarelerinde görev yapan "Müdür" unvanlı kadroların ek göstergelerinin diğer Bakanlıkların taşra idarelerinde benzer görev yapan kadroların ek gösterge oranlarıyla eşitlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Pay defteri, şirketin muhasebesiyle ilgili olmayan ancak pay sahiplerinin ad ve soyadları veya unvanlarının yer aldığı, şirketin mevcut ortaklık yapısını ortaya koyan bir ticari defterdir. Uygulamada pay defterinin kaybolması ya da bu deftere ulaşılamaması, ortaklar arasında husumetin yaşandığı hallerde mükerrer pay defteri tutulması ve ortaklıktan ayrılma ya da ortaklığa dahil olma durumlarında pay defterine yapılan kayıtlar yönetim kurulu tarafından yapıldığından, yönetim kurulunca bu görevin yerine getirilmemesi durumunda sonradan ortaklığın ispatında sorunlarla ve buna bağlı haklarının ihlal edildiği iddiaları ile karşılaşmaktadır. 6102 sayılı Kanunda anonim şirketlerde hisse devrinin tescil ve ilana tabi kılınmaması da bu gibi durumlarda ortaklık yapısının tespitini zorlaştırmaktadır. Şirket nezdinde yapılan incelemelerde de her zaman sağlıklı sonuç alınmamaktadır.

Şirketler ihtiyari olarak pay defterini, şirketin muhasebesi ile ilgili olan defterler gibi istedikleri takdirde elektronik ortamda tutabilmektedir. Yapılan düzenlemede pay defterinin kaybolması, mükerrer pay defteri tutulması gibi uygulamada karşılaşılan sorunların önüne geçilmesi, hisse devirleri kayıt altına alınarak ortaklık ve buna bağlı hakların korunması, şirketler topluluğunda hakim ve bağı ortakların kolay tespitine imkan tanınması, gerçek ortaklık yapısının sağlıklı bir şekilde ortaya konulması amaçlanarak Gümrük ve Ticaret Bakanlığına pay defterinin elektronik ortamda tutulmasını zorunlu kılma yetkisi verilmektedir.

MADDE 2- Kanununun 151 inci maddesinde yapılan değişikliklerle, kooperatiflerde birleşme sözleşmesinin genel kurulda kabulüne ilişkin nisap açık ve anlaşılır hale getirilmiştir.

Yapılan düzenleme ile anonim şirketlerin genel kurullarının faaliyet döneminin ilk beş ayı içerisinde yapılabilme imkanı getirilerek sıkışıklık yaşanması engellenmektedir. Diğer taraftan, Olağan genel kurul toplantılarının faaliyet dönemini izleyen beşinci ayın sonuna kadar yapılması öngörüldüğünden denetçinin seçimine ilişkin süre de yeniden düzenlenmiştir. Paralel düzenleme limited şirketler bakımından da öngörülmüştür.

Yine Kanununun 1530 uncu maddesinin beşinci fıkrasında yapılan değişikliklerle, en az bir tarafı büyük ölçekli işletme olan tüm sözleşmelerde değil, bir tarafı KOBİ veya tarımsal ya da hayvansal üretici, bir tarafı büyük ölçekli işletme olan sözleşmelerde ödeme süresinin altmış günü aşamayacağı düzenlenerek, her iki tarafı da büyük ölçekli işletme olan sözleşmeler istisna dışında tutulmuş ve düzenleme 1530 uncu maddenin gerekçesinde belirtilen amaca uygun hale getirilmiştir.

MADDE 3- Şirket bölünmelerinde, bölünen şirket malvarlığının bir kısmını veya tamamını devralan şirkete/şirketlere vermekte, karşılığında ise bölünen şirketin kendisi veya payları nispetinde pay sahipleri devralan şirketten pay almaktadır.

Bölünmede bölünen şirketin paylarının bir kısmı kendisine veya devralan şirkete ait ise (veya bunlar adına hareket eden üçüncü kişilere ait ise) bu paylar karşılığında devralan şirketten pay verilmesi uygun değildir.

Şöyle ki bölünen şirketin paylarının bir kısmı devralan şirkete ait ise, giden malvarlığına o nispette de devralan şirket halihazırda sahiptir. Dolayısıyla bu payların, bölünmede devralan şirketten pay verilirken hesaba katılmaması gerekmektedir.

Benzer şekilde, bölünen şirket kendi payına sahipse, o payların karşılığı olmadığından, bir değer ifade etmemektedir. Dolayısıyla bu paylar için de devralan şirket paylarının verilmesi uygun değildir.

Örneğin bölünen bir A şirketinin paylarının %80'i X'e, %10'u şirketin kendisine, %10'u ise devralan konumdaki B şirketine aittir. Dolayısıyla A şirketinden giden malvarlığının %10'u zaten A şirketine, %10'u ise B şirketine ait olduğu için B şirketinden pay verilirken, bu paylar dikkate alınmayacaktır.

Nitekim 82/891 sayılı AB Direktifine göre de bölünmede bölünen şirketin paylarının bir kısmı bölünen şirketin kendisine veya devralan şirkete ait ise (veya bunlar adına hareket eden üçüncü kişilere ait ise) bu paylar karşılığında devralan şirketten pay verilmesi yasaklanmıştır.

Bu sebeple, bölünme uygulamasında yanlış işlemlerin yapılması engellemek ve ayrıca AB Şirketler Hukuku Fıslı uyum çalışmaları çerçevesinde, mevzuat uyumunu

gerçekleştirmek adına TTK 163 üncü maddenin birinci fıkrasının devamına anılan hüküm eklenmektedir.

Bölünme işleminde, devralan sermaye şirketlerinin, bölünen sermaye şirketin bütün paylarına sahip olması durumunda bölünme sözleşmesinin bölünen şirketin genel kuruluna sunulmadan bölünme işleminin kolaylaştırılmış usulde gerçekleştirilebilmesi imkân getirilmektedir. Söz konusu husus, Avrupa Komisyonu ile yürütülen mevzuat uyum çalışmalarında da gündeme gelmiş olup, bu değişiklik ile Avrupa Birliği'nin (AB) 82/891/AET sayılı Sınırlı Sorumlu Şirketlerin Bölünmesi Konulu Direktif'in 20 nci maddesinde yer alan düzenlemeyle uyum sağlanmaktadır.

MADDE 4- 6102 sayılı Kanunun 195 inci maddesinde şirketler topluluğunda, hakim ve bağlı şirketlere ilişkin esaslar hükme bağlanmıştır. Ancak, maddenin mevcut halinde şirketler topluluğunun asgari kaç şirketten oluşacağı hususunda bir netlik bulunmamaktadır. Bu durum ise uygulamada çeşitli tartışmalara neden olmaktadır. Getirilen düzenleme ile şirketler topluluğu oluşabilmesi için bağlı veya hakim konumda olmasına bakılmaksızın asgari üç şirketin şart olduğu hükme bağlanmaktadır. Böylece, şirketler topluluğu oluşturma iradesinin kesin olarak yansımaya sağlanmakta ve şirketler topluluğunun tüm yönleri ile ortaya çıkması hedeflenmektedir.

MADDE 5- Şirketin nakde ihtiyacı olduğu durumlarda, şirket ortakları veya üçüncü kişilere ait taşınmazlar şirket tarafından kullanılan krediler için teminat olarak gösterilebilmektedir. Ancak 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 342 nci maddesinde üzerlerinde sınırlı aynı hak, haciz ve tedbir bulunmayan malvarlığı unsurlarının aynı sermaye olarak konulabileceği düzenlendiğinden, teminat olarak gösterilen bu taşınmazlar şirkete aynı sermaye olarak konulamamaktadır. Mezkur 342 nci maddenin gerekçesine bakıldığında hükmün getirilmesinin amacı sermayenin korunması ilkesidir. Getirilen yeni düzenleme ile şirket ortağı veya üçüncü kişiye ait olup da çoğunlukla şirketin acil nakde ihtiyacı olduğu durumlarda kredi kullanabilmesi adına üzerinde ipotek tesis edilen taşınmazların, şirket sermayesinin korunması ilkesine halel getirmeden ipotek alacaklısının muvafakıyla şirkete aynı sermaye olarak konulabilmesine imkân tanınmıştır.

Diğer taraftan düzenleme ile getirilen bir istisna da kamulaştırma yoluyla irtifak hakkı tesis edilen taşınmazlara ilişkindir. Böylece üzerinden enerji nakil hattı, sulama kanalı vb. geçen taşınmazların da şirkete aynı sermaye olarak konulabilmesine imkân tanınmıştır. Taşınmaz üzerinde tesis edilen irtifak haklarının tamamı, aynı sermaye olarak konulan taşınmazın, şirketin faaliyet konusuna uygunluğunu etkilememektedir. Nitekim tarımsal faaliyet yürüten bir şirkete ait tarla üzerinde sulama kanalı bulunması taşınmazın değerini artıracığı şüphesizdir. Yine 343'üncü maddede yapılan değişiklikle, taşınmaz üzerinde tesis edilen irtifak nedeniyle taşınmazda meydana gelen değer farklılıkları bilirkişi raporunda belirtilecektir. Bu itibarla, üzerinde benzer irtifak hakkı tesis edilen taşınmazların biçilen değer doğrultusunda şirkete aynı sermaye konulmasına imkan tanınarak, uygulamada şirketlerin mağdur olmalarının önüne geçilmektedir.

MADDE 6- Kanunun 375 inci maddesinde yönetim kurulunun devredilemez görev ve yetkileri düzenlenmiştir. Müdürlerin ve aynı işleve sahip kişiler ile imza yetkisini haiz kişilerin atanması ve görevden alınması da yönetim kurulunun devredilemeyecek görev ve yetkileri arasında sayılmıştır. İmzaya yetkili her personel için atama ve görevden alma yetkisinin yönetim kurulunda olmasının, anonim şirketlerde işleyişi yavaşlatacağı değerlendirildiğinden, yapılan değişiklik ile atamalarda yönetim kurulunun yetkisi şirketin üst düzeyde yönetimini gerçekleştirmek üzere atanan müdürler, aynı işleve sahip kişiler ile imza yetkisine haiz bulunanlarla sınırlandırılmış; maddenin (a) bendi ile paralellik sağlanmıştır.

MADDE 7- 6102 sayılı Kanunun 456 ncı maddesinde, sermaye artırımına ilişkin esaslara yer verilmiştir. Birinci fıkrası mevcut düzenlemesinde geçen "sermayeye oranla önemli sayılmayan tutarlar", "sermayenin yüzde beşinden azı" olarak düzenlenerek, net bir oran ortaya konulmuş, böylece farklı uygulamaların önüne geçilerek uygulama birliği ve belirlilik sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 8- 6102 sayılı Kanunda fonların sermayeye dönüştürülmesi ile birlikte aynı zamanda ve aynı oranda sermaye taahhüdü yoluyla sermaye artırımı yapılabileceği hükme bağlandığından, söz konusu fonların düşük bir miktarda kaldığı durumlarda, şirketler ancak bu düşük fon miktarı kadar sermaye artırımında bulunabilmektedir. Bu da sermaye artırımı yaparak yatırımda bulunacak şirketler bakımından iki kez sermaye artırımı kararı alınmasını gerektirmektedir.

Yapılan değişiklikle, taahhüt yoluyla yapılacak sermaye artırımlarında; bilançoda sermayeye eklenmesine mevzuatın izin verdiği fonların bulunması hâlinde, sermaye taahhüt edilmesi yoluyla sermaye artırımı yapılması durumunda, fon miktarı veya bu miktardan daha fazla sermaye artırımı yapılacaksa fonun tamamının eş zamanlı olarak sermayeye dönüştürülmesi zorunlu kılınarak, fon miktarından daha fazla miktarda taahhüt yoluyla sermaye artırımı yapılabilmesi mümkün kılınmış; sermaye artırımının yapıldığı genel kurulda, şirkette oy hakkına haiz bütün pay sahiplerinin oybirliği ile karar alınması kaydıyla bu kurallara tabi olunmaksızın da taahhüt yoluyla sermaye artırımı yapılabileceği düzenlenmiştir.

MADDE 9- 6102 sayılı Kanunun 490 mci maddesinde senede bağlanmış nama yazılı payların devri düzenlenmiş olmakla birlikte, senede bağlanmamış nama yazılı payların devri hakkında herhangi bir şekil şartı veya düzenleme öngörülmemiş, sadece bunların kanunda veya esas sözleşmede aksi öngörülmedikçe, herhangi bir sınırlandırmaya bağlı olmaksızın devredilebileceği hükme bağlanmıştır. Anılan maddenin başlığı ise, "Nama yazılı payların ve pay senetlerinin devrinde ilke" şeklindedir. Ülkemizde anonim şirketlerin çoğunda nama yazılı paylar senede bağlanmamaktadır. Bu itibarla, uygulamada boşluk yaratan senede bağlanmamış nama yazılı payların devrine ilişkin devir ve devir borcunu doğuran işlemlerin yazılı şekilde yapılacağı ve tarafların imzalarının noterce onaylanacağı düzenlenmiştir. Böylece anonim şirket pay defterinin ve genel kurul toplantılarında hazırlanan hazır bulunanlar listelerinin içeriğinin doğruluğu da söz konusu işlemler vasıtasıyla daha kolay saptanabilecektir. Maddenin içeriği de başlığına uygun şekilde yeninden kaleme alınmış olmaktadır.

MADDE 10- Getirilen düzenleme ile Kanunda öngörülen sürede olağan genel kurulu toplantıya çağırmayan yönetim kurulu üyeleri ile limited şirket müdürlerinin her biri hakkında dört bin Türk Lirası idari para cezası öngörülmektedir.

MADDE 11- 6102 sayılı Kanunun 589 uncu maddesinde genel kural olarak sözleşme değişikliklerinin nisabı hükme bağlanmış ve esas sermayenin üçte ikisini temsil eden ortakların kararıyla şirket sözleşmesinin değiştirilebileceği düzenlenmiş, Kanunun 621 inci maddesi hükmü saklı tutulmuştur. Şirket için önemli kararların alınmasına ilişkin istisnai bir hüküm olan 621 inci maddede ise toplantı yeter ve karar nisabı temsil edilen oyların en az üçte ikisinin ve oy hakkı bulunan esas sermayenin tamamının salt çoğunluğunun bir arada bulunması olarak hükme bağlanmıştır. Ancak, 589 uncu maddede öngörülen nisap, 621'inci maddede öngörülen nisaptan daha ağırdır. Buna göre şirket sözleşmesinin değiştirilmesini gerektiren adres değişikliği için esas sermayenin üçte ikisini temsil eden ortakların olumlu oyu aranacakken, şirketin tüzel kişiliğini sona erdirmeye yönelik oldukça önemli bir kararda, 621 inci madde uyarınca oy hakkı bulunan esas sermayenin tamamının salt çoğunluğunun olumlu oyu yetecektir. Bu itibarla, 589'uncu madde ile 621 inci madde arasında mantıksal bir paralellik sağlamak adına 621 inci maddedeki nisap şirketteki toplam oyların en az üçte ikisinin ve oy hakkı bulunan esas sermayenin salt çoğunluğunun bir arada bulunması olarak belirlenmiş ve Kanunun farklı hükümlerindeki nisaplar arasında paralellik sağlanmaya çalışılmıştır.

MADDE 12- 6102 sayılı Kanunun 428 inci maddesinde şirketlerde, organ temsilcisi, bağımsız temsilci ve kurumsal temsilciye ilişkin esaslar düzenlenmiştir. Madde gerekçesinde hükmün hedefinin "...özellikle halka açık anonim şirketlerde pay sahiplerinin tek seçenikle ve bir oldu bitti ile karşı karşıya kalmalarına engel olmak ve pay sahipleri demokrasisinin kurulmasını sağlamak..." olarak belirtildiği dikkate alındığında, anılan maddede düzenlenen temsil kurumlarının payları borsada işlem gören ve çok sayıda ortağı bulunan halka açık anonim ortaklıklarda, ortağın haklarının korunması bakımından önem taşıdığı anlaşılmaktadır. Ancak maddede herhangi bir ayırım yapılmadığından tüm anonim ortaklıkların maddede

belirtilen zorunlulukları yerine getirmek durumundadırlar. Maddenin uygulanması özellikle az sayıda pay sahibi olan şirketlerde sorun yaratmaktadır. Bu şirketler bakımından böyle bir ihtiyaç bulunmadığı gibi, uygulama mali külfet doğurmakta ve genel kurul toplantılarının gecikmesi ihtimalini ortaya çıkarmaktadır. Diğer yandan hükmün asıl fayda sağlayacağı halka açık anonim ortaklıklar bakımından 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 30 uncu maddesinin son fıkrasında "6102 sayılı Kanunun 428 inci maddesi bu Kanun kapsamında uygulanmaz." denilerek, halka açık anonim ortaklıklar bakımından istisna tanınmıştır. Bu itibarla, halka açık anonim ortaklıklarda uygulanması yolu kapatılan hüküm, yukarıda belirtilen uygulamada yaşanabilecek sorunların önüne geçilebilmesi amacıyla madde yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 13- Kuruluş izni alan şirketin gerekli altyapısını kurarak faaliyet izni almak üzere başvurmasını sağlamak ve lisans sürecinin süruncemede kalmasını engellemek üzere lisans için başvuru süresi öngörülmüştür.

Lisanslı depo işletmeleri, Gümrük ve Ticaret Bakanlığınca verilen kuruluş izni ile anonim şirket şeklinde kurulmakta ve unvanlarında 5300 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrası gereğince "Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk" ibaresi bulunmaktadır. Madde, lisans almadan "lisanslı depoculuk" unvanının kullanılmasını yasaklamıştır. Ancak, şirketin kuruluşundan lisans almaya kadar geçen sürede şirketçe yapılacak hukuki işlemlerde şirket unvanının kullanılması gerektiğinden, madde metninde bu yönde bir düzenleme yapılmıştır.

Lisanslı depoculuk sisteminin ülkemizde gelişmesi ve yaygınlaşması için sisteme duyulan güvenin tesisi gerekir. Lisanslı depolarda depolanan ürünlerin analizlerinin tarafsız ve bağımsız kuruluşlar tarafından yapılması güvenilirliği sağlayacaktır. Yapılan düzenlemeyle lisanslı depo işletmelerinin kendi depoları için yetkili sınıflandırıcılık faaliyetinde bulunamayacağı düzenlenmiş ve ürünlerin analizlerinin lisanslı depo işletmesinden bağımsız ayrı bir tüzel kişilik tarafından yapılarak analizlerin güvenilirliği amaçlanmıştır.

Lisanslı depo işletmelerine lisans verilirken kapsamlı teknik incelemeler yapılmaktadır. Ayrıca söz konusu işletmeler faaliyetleri süresince her zaman Bakanlığın denetimine tabi bulunmaktadır. Bu bağlamda 13 üncü maddenin birinci fıkrasında belirtilen iki yılın lisansın geçerliliği için kısa bir süre olduğu değerlendirilmiş olup, bu sürenin üç yıla çıkarılması öngörülmüştür.

MADDE 14- Madde ile uygulamada tereddütlere yol açan, ürünün depodan çıkışında ortaya çıkabilecek kalite farklılıklarındaki prim ve indirim uygulamasına ilişkin hükümlerin netleştirilmesi amaçlanmakta olup, depolama koşullarına bağlı olmaksızın ürünün doğası gereği ortaya çıkan kalite kayıpları ile kalite farklılıklarının prim ve indirim tarifesinde belirlenen kriterlerin dışında olması halinde uygulamaya ilişkin esasların yönetmelikle düzenleneceği ifade edilmektedir.

MADDE 15- Maddenin mevcut halinde yer alan "mudiler ile yapılacak sözleşme" nin içeriğinin belirsiz olması ve Fonun veya Bakanlığın kontrolü dışında bulunması nedeniyle, lisanslı depo işletmesi ve mudiler arasında Tazmin Fonunu uygulamada sıkıntıya sokacak sözleşmelerin yapılabileceği ve bu durumdan Tazmin Fonunun sorumlu olacağı göz önünde bulundurularak, Tazmin Fonunun iki taraf arasındaki sözleşmelerden değil yalnızca mevzuattan kaynaklanan yükümlülüklerin yerine getirilmemesinden sorumlu tutulmasına yönelik bir değişiklik yapılması öngörülmüştür.

MADDE 16- İlgili fıkrada, perakende işletmelerin Kanun kapsamı dışında kalma koşulu iki durumun aynı anda gerçekleşmesine bağlanmıştır. Söz konusu koşullar, perakende işletmenin "hizmet sektöründe faaliyet göstermesi" ve "açılış ve/veya faaliyete geçiş süreci ile faaliyetleri özel kanunlarla düzenlenmiş" olmasıdır.

Hizmet sunumu ile mal satışının birbirine yakınlığı ve geçişkenliği nedeniyle hizmet sektöründe faaliyet gösteren perakende işletmelerin tespitinde yaşanan problemler de göz önünde bulundurularak, açılış ve faaliyete geçiş süreci özel kanunlarla düzenlenen perakende işletmelerin tamamının Kanun kapsamı dışında yer alması amacıyla "Hizmet sektöründe faaliyet gösteren" ibaresi metinden çıkarılmış ve metnin başına "Perakende" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 17- Fıkra ile, büyükşehirlerde alışveriş merkezlerinin ruhsatlandırılmasında büyükşehir belediyeleri yetkili kılınmıştır. Ancak uygulamada, aynı proje içinde yalnızca alışveriş merkezinin olmadığı, alışveriş merkeziyle birlikte otel, konut, işyeri ve benzeri yapıların da bulunduğu karma projelerin ruhsatlandırılmasında tereddütler oluşmuş ve söz konusu tereddütün ortadan kaldırılması amacıyla karma projeleri ruhsatlandıracak idarenin belirlenmesine yönelik "... projeleri ile içinde alışveriş merkeziyle birlikte başka yapılar da bulunan projeler için" ibaresi eklenmiştir. Ayrıca, aynı fıkroda belirtilen işyeri açma ve çalışma ruhsatı düzenlenmesi hususunun uygulamada önemli sorunlara yol açabileceği değerlendirildiğinden madde metninde değişikliğe gidilmiştir. Öte yandan, anılan fıkroda belirtilen ruhsatlandırma sürecinde üst meslek kuruluşlarından görüş alma sürecinin, yalnızca büyükşehirlerde sınırlı kalmayacak şekilde ülke genelinde kurulacak olan tüm alışveriş merkezleri için geçerli olabilmesi öngörülmüştür. Ancak fıkranın başlangıcının "büyükşehirlerde" ibaresiyle başlaması nedeniyle kastedilen amaç tam olarak anlaşılammaktadır. Bu nedenle, herhangi bir tereddüte mahal vermemek adına söz konusu husus maddeye sekizinci fıkra olarak eklenmiştir.

MADDE 18- Söz konusu madde, perakende işletmelerin çalışma saatlerinin hangi koşullar gözetilerek vali tarafından belirlenebileceğine ilişkin hükümler içermektedir. Ancak, birinci fıkroda valiye verilen bu yetkinin kullanılmasında meslek kuruluşlarının müşterek teklifinin gerçekleşmesi ve yetkili idarenin görüşünün alınması gerekmektedir. Vali tarafından mevsime, turizme özgü şartlar ile benzeri hususlar bakımından çalışma saatlerinin belirlenmesi gerekli görüldüğü durumlarda bahse konu yetkinin kullanılabilmesi için doğrudan görüş alınabilmesi adına fıkroya "Vali, bu belirlemeyi doğrudan meslek kuruluşlarının ve yetkili idarenin görüşlerini alarak da yapabilir." ibaresi eklenmiştir. Aynı çerçevede, ikinci fıkroda Bakanlığın ise üst meslek kuruluşlarının doğrudan görüşünü almak suretiyle çalışma saatlerini belirleyebilmesine yönelik düzenleme yapılmıştır. Ayrıca, perakende işletmeler nezdinde vali ve Bakanlıkça kullanılacak bu yetkinin yalnızca belirli bir saat aralığı ile sınırlı kalmaması ve gün bazında da belirlenimin yapılabilmesi amacıyla madde başlığında ve ilgili fıkralarda "gün ve .." ibaresi eklenerek değişiklik yapılmıştır.

Öte yandan, Belediye Kanunu ve İl Özel İdaresi Kanununda yer alan umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin çalışma saatlerinin belirlenmesine ilişkin yetki ile bu Kanunla verilen yetki arasında çatışma yaşanmaması amacıyla alışveriş merkezi içindekiler hariç olmak üzere umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesine ilişkin mevzuat hükümleri saklı tutulmuştur.

MADDE 19- Perakendeciler Konseyinde alınan kararların uygulamaya konulabilmesi, uygulama sonuçlarının değerlendirilerek politika oluşturulmasının sağlanması, ihtiyaç halinde çalışma grupları nezdinde gerekli araştırma ve hazırlıkların yapılabilmesi için Konsey toplantılarının iki yılda en az bir defa yapılmasına yönelik değişiklik yapılmıştır.

MADDE 20- Denetimde iki başlılık yaşanmaması için yetkili idarelere perakende işletmeler nezdinde yalnızca ön inceleme mahiyetinde olmak kaydıyla denetim yapma görevi verilmiştir.

MADDE 21- Denetim maddesinde yapılan değişikliğe uygun olarak ceza uygulama yetkisinin tek elden kullanılmasının sağlanması ve maddenin uygulanabilirliğinin artırılması amacıyla maddede değişiklik yapılmıştır.

MADDE 22- Kanunun yürürlük tarihinden önce ilçe belediyelerine yapılan yapı ruhsatı başvurularının geçiş sürecinde dikkate alınması gerektiği değerlendirildiğinden dördüncü fıkra hükmünde değişiklik yapılmıştır.

Ayrıca, Kanun metninde yapılan değişikliğe uygun olarak geçiş maddesinde de değişikliğe gidilerek Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce faaliyete geçmiş olan alışveriş merkezleri için Kanunda öngörülen ortak kullanım alanlarının oluşturulması için yedinci fıkroda belirtilen süre iki yıla çıkarılmıştır.

Öte yandan, geçiş sürecinde yönetmeliğin yürürlük tarihi dikkate alınarak onuncu fıkradaki bir yıllık sürenin iki yıla çıkarılmasına, maddenin anlaşılabilirliğinin sağlanmasına

ve geçiş hükümlerinin bayi ve özel yetkili işletmeleri de kapsamına yönelik gerekli değişiklikler metne işlenmiştir.

MADDE 23- 6455 sayılı Gümrük Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile Birliklerin kamuya olan borçları (DFİF) yapılandırılmış ve birlik kayıtlarında gerekli düzeltmeler yapılmıştır. Bu çerçevede, birliklerin kooperatiflerden olan alacaklarının da muhasebe kayıtları üzerinde düzeltilmesi gerekmektedir. Maddenin birinci fıkrasında yer alan “ve tahsil kabiliyeti kalmamış bulunan” ibaresi nedeniyle birliklerin kooperatiflerden olan alacakları konusunda tereddütler yaşanmaktadır. Madde metninden söz konusu ibare çıkarılarak birliklerin ortağı kooperatif kayıtlarında da gerekli düzeltmenin yapılmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 24 – Maddenin yürürlükteki ikinci fıkrasında, odaların feshine Bakanlığın teklifi üzerine yetkili asliye hukuk mahkemesince karar verilmesi öngörülmüştür. Yargıtay 4. Hukuk Dairesince verilen 12/6/1995 tarihli ve E:1995/4550, K:1995/5017 sayılı kararda “Esnaf Odasının fesih istemine ilişkin davanın Bakanlığın Cumhuriyet Savcılığına yapacağı teklif üzerine, ilgili Cumhuriyet Savcılığınca açılabileceği” belirtilmiştir. Söz konusu karar uyarınca, Bakanlık oda feshine ilişkin taleplerini Cumhuriyet Başsavcılıklarına göndermektedir. Cumhuriyet Başsavcılıklarınca düzenlenen davaname ile açılan davalarda Gümrük ve Ticaret Bakanlığının taraf sıfatının bulunmaması nedeniyle fer’i müdahil olabilmekte, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 69/1 maddesi uyarınca hükmün taraflar hakkında verilmesi nedeniyle fer’i müdahilin tek başına temyiz hakkının bulunmaması, Yargıtay içtihatlarının da (Yargıtay 18. Hukuk Dairesinin 10/11/2014 tarihli ve E:2014/4738, K:15787) bu yönde olması nedeniyle fesih davalarına ilişkin verilen ve Cumhuriyet Başsavcılıklarınca temyiz edilemeyen kararlar Bakanlıkça temyiz edilememektedir. Bu durum fesih davalarının istenilen düzeyde takip edilememesine yol açmaktadır. Yapılan değişiklikle oda fesih davalarının doğrudan yetkili asliye hukuk mahkemesinde Bakanlık tarafından açılması düzenlenmiş böylece, hem Cumhuriyet Başsavcılıklarının iş yükünde azalma meydana gelmesi, hem da davaların Bakanlık tarafından daha etkin ve sağlıklı takip edilmesinin sağlanması amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, üye sayısının 100’ün altına düşmesi sebebiyle açılan fesih davalarında, yargılama devam ederken odaların yeni üye kaydetmek suretiyle üye sayılarını 100’e tamamlamakta, bu nedenle de açılan davalarda davanın reddine ya da karar verilmesine yer olmadığına karar verilmektedir. Oda kurmak için gerekli üye sayısının 500 olduğu da gözetilerek, dava açıldıktan sonra üye tamamlama yolunun engellenmesi, dolayısıyla varlığını sürdüremeyecek nitelikteki odaların kapatılması amaçlanmıştır.

MADDE 25- Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanı, Esnaf ve sanatkârlarımızın sicil işlemleri ile Esnaf ve sanatkârlar meslek kuruluşlarının faaliyetleriyle ilgili ihtiyaç duydukları her türlü iş ve işlemlerin, elektronik ortamda (esbis.gtb.gov.tr) gerçekleştirildiği bir sistemdir.

- Esnaf ve sanatkârların sicil ve oda işlemleri (tescil, tadil, Terkin, belge alma) Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanı üzerinden gerçekleştirilir.

- Meslek kuruluşlarının Genel Kurul işlemleri yapılabilir.

- Türkiye Esnaf ve Sanatkârlar Sicil Gazetesi Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanı üzerinden yayımlanmaktadır.

- Esnaf ve sanatkârlarımızın vergi, nüfus ve ikamet bilgileri kolayca doğrulanabilmektedir.

- Esnaf ve sanatkârlarımız da sisteme e-devlet şifresiyle giriş yapabilmektedirler.

- Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanında, esnaf ve sanatkârlar ile meslek kuruluşları hakkında detaylı raporlar üretilebilmektedir.

5362 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde (Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanı): Esnaf ve sanatkâr meslek kuruluşlarının işlemlerinin ve verilecek hizmetlerin elektronik ortamda yapılmasını sağlayan sistemi ifade eder şeklinde tanımlanmıştır.

Yürüttükleri iş ve işlemleri Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanında güncelleyerek takip etmek Kanunu’nun 11 inci maddesinde Oda Yönetim Kurulunun, 21 inci maddesinde Birlik yönetim kurulunun, 30 uncu maddesinde Federasyon yönetim kurulunun, 38 nci maddesinde Konfederasyon yönetim kurulunun görevleri arasında sayılmıştır.

Taslakla getirilen madde ile mevcut yürürlükte olan Bakanlık e-esnaf ve sanatkar veri tabanının daha etkin ve verimli kullanılması amacıyla getirilmektedir.

MADDE 26 – Kanununun 15 inci maddesinde yapılan değişiklik ile uygulamada Cumhuriyet savcıları tarafından açılan oda fesih davalarının Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından açılması öngörülmüştür. Bu maddenin yürürlük tarihinden önce Cumhuriyet savcıları tarafından açılmış olan oda fesih davalarının Bakanlık tarafından takip edilebilmesi ve gerektiğinde kanun yollarına başvurulabilmesi için Gümrük ve Ticaret Bakanlığının davacı sıfatı kazanması düzenlenmiştir.

MADDE 27- Ülkemizde kolluk görevini ifa eden Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı personelinde emekli olanlara yürürlükte olan 6136 sayılı Kanun'un; 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) alt bendi ile silah taşıma veya bulundurma yetkisi veren kayıt ve belgelerin her türlü resim, vergi ve harçtan muaf olması, Ek 8 inci madde ile; zati demirbaş silah satışından faydalanma hakkı tanınması ve yukarıda sayılan görevlilerden vazifeli olup, istifa, nakil veya emeklilik sebebiyle ayrılanların da satış hükümlerinden yararlanması, Ek 9 uncu madde ile; anılan kurumlarda üst düzey görev yapan personelinde istifa, nakil veya emeklilik sebebiyle ayrılanların da satış hükümlerinden aynen istifade etmesi hakkı tanınmış olup, halen uygulanmaktadır.

6136 sayılı Kanununun yukarıda sayılan maddelerinde yapılan değişiklik ile, asli görevi kaçakçılıkla mücadele olan ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 164 üncü maddesi uyarınca yukarıda belirtilen kolluk birimleriyle birlikte ülkemizdeki dört adli kolluktan biri olarak sayılan, Cumhuriyet savcısının adli görevlere ilişkin emirlerini yerine getiren ve 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 39 uncu maddesi uyarınca silah taşıma, bulundurma ve kullanma yetkisine sahip olan Gümrük Muhafaza Amir ve memurları ile Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğü yönetim kadrosunda görevli olanların da diğer kolluk personeline tanınan haklardan aynen istifade etmesini sağlamaya dönük düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 28- 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameden önce (mülga) Gümrük Müsteşarlığı taşra teşkilatında Gümrük Müdürlüğü ve Gümrük Muhafaza Müdürlüğü olmak üzere ikili bir yapının bulunması nedeniyle, Gümrük Müdürlüğünde görev yapan personele taym bedeli ödemesi yapılmazken, Gümrük Muhafaza Müdürlüğündeki tüm personele tayın bedeli ödemesi yapılmaktaydı. Dolayısıyla hangi ünvanlı personele tayın bedeli ödeneceği konusunda bir sorun yaşanmamıştı.

Ancak, 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameden sonra Gümrük ve Muhafaza Müdürlükleri "Gümrük Müdürlüğü" adı altında birleşmiş ve bu tarihten sonra gümrük muhafaza hizmetleri 'gümrük müdürlüğü' altında hizmet vermeye devam etmişlerdir. Gümrük Muhafaza Müdürlüklerinin bağlantıları olan Gümrük Muhafaza Bölge Amirlikleri ve Gümrük Muhafaza Kısım Amirlikleri de Gümrük Müdürlüğü bağlantısı olarak hizmet vermeye devam etmiştir. Ayrıca, kaçakçılıkla mücadelede özellikli bir birim olan Gümrük Muhafaza Kaçakçılık ve İstihbarat Müdürlüğü kurulmuştur.

Ortaya çıkan yeni durum karşısında muhafaza personeli dışında kimlerin tayın bedeli alacağı konusuna açıklık getirmek amacıyla, Maliye Bakanlığında alınan görüşler doğrultusunda, Bölge Müdürü, muhafaza hizmetlerinin yürütüldüğü birimlerin bağlı olduğu bölge Müdür Yardımcısı, Gümrük Müdürlükleri bünyesindeki 'Gümrük Muhafaza Bölge Amirliği ve Gümrük Muhafaza Gümrük Muhafaza Kısım Amirliği birimlerinde çalışan personelin de taym bedeli alabileceği hususunda bir uygulama oluşmuştur.

Ancak, Sayıştay Başkanlığı tarafından Bakanlığımızın 2014 yılı denetimleri sonucunda tayın bedeli ile ilgili olarak;

2155 sayılı Bazı Kamu Personeline Taym Bedeli Verilmesi Hakkında Kanununun 1 inci maddesinde, "... Gümrük Muhafaza merkez ve iller kuruluşundaki muhafaza ve muamele sınıfı kadrolarına dahil memurlara ve muhafaza teşkilatında görevli gemi adamlarına," ayda günlük er tayın istihkakının bir aylık tutarı tayın bedeli olarak verileceği hususu düzenlendiği,

Söz konusu maddeye göre taym bedeli ödenecek personel arasında sayılan gümrük muhafaza ve muamele sınıfı kadroları; 08/06/2011 tarihli ve 27958 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yürürlükten kaldırılan 18/12/1940

tarif ve 3944 sayılı Gümrük Muhafaza ve Muamele Sınıfı Memurları Teşkilatı Hakkında Kanun'da düzenlendiği ve söz konusu 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığı teşkilatı için yeni kadrolar ihdas edildiği,

Mülga 3944 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde muamele sınıfı memurları; büro işlerinde çalışan, sivil elbise giyen ve silah taşıyamayan memurlar olarak tarif edildiği, 3944 sayılı Kanunu yürürlükten kaldıran 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin "Geçiş hükümleri" başlıklı geçici 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında ise "... Muamele Memuru kadrolarında bulunanlar, Memur kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır." hükmünün yer aldığı, yapılan bu mevzuat değişikliğinden, 3944 sayılı Kanunda muamele sınıfı memurları olarak ifade edilen personelin Bakanlığın yeni teşkilat yapısındaki karşılığının, "Memur" kadrolarında çalışan personel olduğu,

Muhafaza sınıfı kadrolarda çalışan personel ise mülga 3944 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde silah taşımaya yetkili olan ve başmüdür ve müdür haricinde resmi elbise giyinme mecburiyeti olan muhafaza başmüdür ve müdürleri ile mıntika ve kısım amirleri ve muhafaza memurları olarak ifade edildiği,

640 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, muhafaza sınıfına dahil memurların hangi kadrolara atandığına ilişkin bir düzenleme içermediği, fakat KHK'nın "Silah taşıma" başlıklı 39 uncu maddesinde silah taşıma yetkisine sahip olan personelin düzenlendiği, bu madde gereğince, mülga 3944 sayılı Kanun'da silah taşıma yetkisine sahip olması niteliği ile belirtilen muhafaza sınıfına dahil memurların, 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 39 uncu maddesinde silah taşıma yetkisine sahip olduğunun açıkça belirtilen gümrük muhafaza personeli olarak değerlendirilmesi gerektiği,

2155 sayılı Kanun kapsamına giren ve tayın bedeli ödenebilecek Gümrük ve Ticaret Bakanlığı personelinin, 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 39 uncu maddesinde sayılan personel ile Geçici 3 üncü maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen Memur kadrolarındaki personel olduğu, diğer bir ifadeyle, gümrük muhafaza iş ve işlemlerini yürütmekle görevli ve silah taşıma yetkisi olan personel ile Memur kadrosunda çalışanlar dışındaki personele, 2155 sayılı Kanun kapsamında tayın bedeli ödenmesinin mümkün olmadığı,

Belirtilmek suretiyle başta merkezde Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğünde görevli VHKİ, Uzman, Gümrük Ticaret Uzmanı ve Gümrük Ticaret Uzman Yardımcısı unvanlarındaki personel olmak üzere, taşra idarelerinde görevli ve gümrük muhafaza hizmetlerinde fiili olarak görev yapan değişik unvanlardaki personele mevcut mevzuata göre tayın bedeli ödenmeyeceği belirtilmiştir.

640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girmesi ve 3944 sayılı Kanun'un yürürlükten kalkması sonucu yukarıda izah edilen nedenlerden dolayı ortaya çıkan belirsizlik Sayıştay Denetim Raporlarına da konu edilmiş ve mevzuatta düzenleme yapılması gerektiği belirtilmiştir. Tayın bedeli ödenecek personelin tespiti ile ilgili ortaya çıkan bu belirsizliği ortadan kaldırmak ve Sayıştay denetimlerinde ortaya konulan yorum farklılıkları ve mevzuat boşluğu gidermek için konunun yasal düzenleme ile açıklığa kavuşturulması ihtiyacı hasıl olmuştur.

MADDE 29 - 03/11/1980 gün ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun birinci maddesinde kaçakçılığı men, takip ve tahkiki ile görevlendirilen Gümrük Muhafaza Memurlarının bu görevlerini yerine getirirken fiziksel bütünlüklerinin zarara uğraması halinde nakdi tazminat ödenmesi öngörülmüş, ancak 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile aynı görevi yapmakla görevlendirilen diğer kadrolardaki bölge müdürlüğü personelinin unvanları anılan kanunda zikredilmemiştir. Bu durum kaçakçılığın men, takip ve tahkiki ile görevlendirilen diğer unvanlardaki personelin bu görevlerini yerine getirirken fiziksel bütünlüklerinin zarara uğraması halinde kendilerine nakdi tazminat ödenmemesi suretiyle mağduriyete uğramalarına sebebiyet verdiğinden, bu mağduriyetin giderilmesinin gerektiği düşünülmektedir. Yapılan değişiklik ile kaçakçılığın önlenmesi için görev yapan ve görevi başında zarar gören tüm Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü personelinin 2330 sayılı Kanun ile tanınan haklardan yararlandırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 30- Gümrük işlemlerine tabi tutulacak eşyanın gümrük idarelerine beyan edilmesi gerekmektedir. Bu beyannameler gümrük idarelerince incelenerek gerekli işlemlere tabi tutulmaktadır. Özellikle vergilendirmeye ilişkin konularda, yapılan beyanların geçerlilik

veya doğruluğu konusunda tereddüt hasıl olabilmektedir. Yapılan yanlış veya hatalı beyanlar, ödenmesi gereken gümrük vergilerinin miktarını etkileyebilmekte ve noksan vergi tahsilatına yol açabilmektedir. Bu gibi durumlarda, yükümlülerden ilave bilgi ve belge istenilebildiği gibi kamu kurum ve kuruluşları, gerçek ve tüzel kişiler ile tüzel kişiliği olmayan kuruluşlardan da bilgi talep edilmesi de söz konusu olabilmektedir. Ancak, bu tür taleplerin karşılanmasında sıklıkla sorun yaşanabilmekte ve ilgilerce bu bilgiler gümrük idaresine sunulmayabilmektedir. Bu ise yapılan denetimlerin etkinliğini kısıtlamaktadır.

Bu düzenleme ile, gümrük idaresinin; gümrük vergilerinin kontrolü amacıyla eşyanın gümrük kıymeti, menşei, ödeme şekli gibi vergilendirme unsurlarına ilişkin hususların gümrük idaresine sağlanmasının zorunlu hale getirilmesi, bu suretle vergilendirmede tam etkinliğinin sağlanması hedeflenmektedir.

MADDE 31- Eşyanın gümrük kıymeti, basit ifadesiyle ödenecek ad valorem, yani değer üstünden hesaplanan gümrük vergilerinin hesaplanmasında esas alınacak matrahı ifade etmektedir.

Söz konusu kıymetin hesaplanmasına ilişkin mevzuat hükümleri, 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 23-31 ve Gümrük Yönetmeliğinin 43-57 nci maddeleri hükümlerinde yer almaktadır.

Anılan hükümler, Dünya Ticaret Örgütü Gümrük Kıymeti Anlaşması (1994 Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşmasının VII nci Maddesinin Uygulanmasına Dair Anlaşma) çerçevesinde düzenlenmiştir. Ayrıca, söz konusu mevzuat hükümleri, AB Gümrük Kanunu ile de uyumludur.

4458 sayılı Kanununun 24/1. maddesi, "İthal eşyasının gümrük kıymeti, eşyanın satış bedelidir. Satış bedeli, Türkiye'ye ihraç amacıyla yapılan satışta 27 ve 28 inci maddelere göre gerekli düzeltmelerin de yapıldığı, fiilen ödenen veya ödenecek fiyattır." ve aynı Kanununun 24/3-a maddesi ise; "Fiilen ödenen veya ödenecek fiyat, ithal eşyası için alıcının, satıcıya veya satıcı yararına yaptığı veya yapması gereken ödemelerin toplamıdır. Bu fiyat, ithal eşyasının satış koşulu olarak, alıcının satıcıya veya satıcının bir yükümlülüğünü karşılamak üzere üçüncü bir kişiye yaptığı veya yapacağı tüm ödemeleri kapsar. Ödemeler, para transferi şeklinde olabileceği gibi, akreditif veya ciro edilebilir bir kıymetli evrak kullanılarak ya da doğrudan veya dolaylı yapılabilir." hükmünü amirdir.

Söz konusu hükümlerin tetkikinden de anlaşılacağı üzere, en basit ifadesiyle, eşyanın gümrük kıymeti, alıcı ile satıcı arasında yapılan ticari işlemde fiilen ortaya çıkan bedeli ifade etmektedir. Söz konusu ticari işlem ise iki taraf arasında yapıldığından gümrük idaresinin işlemin koşullarına ilişkin bilgi sahibi olması söz konusu olmamaktadır. Bunun için yükümlülerden talep edilen kıymet bildirim formları ile, ticari işleme ilişkin ayrıntılı bilgi edinilmeye çalışılmakta ama bu da yeterli olmayabilmektedir.

Böyle durumlarda yükümlülerden ilave bilgi ve belge talep edilerek ticari işleme ilişkin ayrıntılı bilgi istenilebilmekte, beyanın gerçeklik veya doğruluğu konusunda tereddüt oluşması durumunda yükümlülerden konunun izahı istenilmektedir.

Ancak, yükümlülerce yeterince işbirliği yapılmayarak talep edilen bilgi ve belgelerin sunulmaması ya da gerektiği gibi bilgilendirme yapılmaması ve gümrük idaresinin makul şüphelerinin giderilmemesi durumunda gümrük kıymetinin idarece tespiti gündeme gelmektedir.

Bu tür durumlarda olayın yargı mercilerine intikali halinde, kanunda açık bir düzenleme bulunmadığından olumlu neticeler alınmamakta, bu durumda da beyan edilen kıymetin gerçekliği veya doğruluğu konusundaki tereddütlere ve konunun yükümlüsünce izah edilememesine rağmen gümrük kıymeti beyana göre belirlenmiş olmaktadır. Bu ise kıymet tespiti yönüyle zafiyet oluşturmaktadır.

Öngörülen düzenleme ile, kanunda öngörülen durumlarda, beyanın reddedilmesi ve gümrük kıymetinin kanunda öngörülen diğer usullere göre belirlenmesine imkan sağlanması, bu suretle de kıymet tespitine ilişkin hükümlerin etkin uygulanması hedeflenmektedir.

MADDE 32- Madde ile, 4458 sayılı Kanununun 52 nci maddesinde, çeviri hatasından kaynaklanan ve hareket gümrük idaresindeki işlemleri düzenleyen hüküm yerine AB gümrük mevzuatına da uyumlu şekilde Türkiye Gümrük Bölgesindeki bir yerden diğer bir yere transit rejimi hükümleri uyarınca taşınan serbest dolaşımda olmayan eşya için varış gümrük idaresinde Gümrük Kanununun 41 ila 50 nci madde hükümlerinin uygulanması ve serbest

dolaşımında olmayan eşyanın varış gümrük idaresindeki geçici depolama yerinde gümrükçe onaylanmış bir işlem veya kullanıma tabi tutulması için kalabileceği sürenin hesaplanmasında yaşanan tereddütlerin önlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 33- 4458 sayılı Kanunun 177 nci maddesinde tasfiyelik hale gelen eşya sayılmış olup anılan Kanunun 235 inci maddenin sekizinci fıkrasında eşyanın tasfiye edileceği belirtildiğinden 177 nci maddede bu hususun yer almasının sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 34- 4458 sayılı Kanunun 178 inci maddesine eklenen fıkrayla ihalelerin doğruluğunu etkileyecek her türlü davranış veya beyanda bulunanlar ile ihalelere ilişkin yükümlülüklerini yerine getirmeyenlere uygulanabilecek yaptırımlar belirlenmektedir.

MADDE 35- 4458 sayılı Kanunun 179 uncu maddesinin ikinci fıkrasında mülkiyeti kamuya geçen eşya için anılan Kanunda eşya sahiplerine tanınan kolaylıktan yararlanılamayacağı yolunda düzenleme yapılarak uygulamada karşılaşılan sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 36- 4458 sayılı Kanunun 180 inci maddesine eklenen fıkrayla, gerek 5607 sayılı Kanun gerekse 4458 sayılı Kanun uyarınca tasfiyelik hale gelen ve yapılan tasfiye sonucu emanete alınan tutarların iadesi için eşya sahiplerinin talepte bulunabileceği süre belirlenmektedir.

MADDE 37- Vergilerin ertelenmesi kolaylığı güvenilir, gümrük kurallarına riayet eden, kayıtları düzgün ve izlenebilir olan firmalara verilmesi gerektiğinden madde taslağında bu kolaylık yalnızca yetkilendirilmiş yükümlü sertifikası sahiplerine teminat verilmiş olması şartıyla tanınmıştır. Madde taslağı ile firmalara AB uygulamasında olduğu üzere azami bir aylık erteleme süresi ile 5 günlük ödeme süresi tanınmıştır.

Bir takvim ayı içerisinde birden fazla sayıda beyanname kapsamında işlem yapılarak ödemenin toplu olarak gerçekleştirilmek istenilmesi halinde, bu beyannamelerden kaynaklanan vergilerin içinde bulunulan takvim ayı boyunca ertelenmesi ve ertesi takvim ayının ilk 5 günü içerisinde ödenmesi sağlanmıştır.

Gerek AB Gümrük Koduna gerekse Kyoto Sözleşmesine uygun olarak, erteleme işlemi için faiz aranılmaması kuralı konulmuştur. Benzer şekilde bu kolaylık, 207/1 inci madde uyarınca teminat kabul edildiği durumlarda işletilmekte olan gecikme zammı uygulamasının dışında tutulmuştur.

Uygulamanın temel esaslarına madde taslağına yer verilmiş olup, diğer detaylar daha sonra düzenlenmek üzere Yönetmeliğe bırakılmıştır. Bu kolaylıktan faydalanma koşulları, bu kolaylığın askıya alınması, geri alınması veya iptali, bu kolaylığa gümrük idaresince getirilmesi uygun görülen kısıtlamalar ve bu kolaylıktan faydalanabilmek için verilecek teminatın şekli ve miktarı ile bu kolaylığın işleyiş şekline ilişkin usul ve esaslar madde taslağının kabul edilmesini müteakip Gümrük İşlemlerinin Kolaylaştırılması Yönetmeliğinde düzenlenecektir.

MADDE 38- 12.12.2014 tarihli ve 29203 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesinin 22/5/2014 tarihli ve E: 2013/104, K: 2014/96 sayılı Kararı ile Gümrük Kanunu'nun 216'ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi iptal edilmiştir. Oluşan hukuki boşluğun doldurulması amacıyla, söz konusu maddenin birinci fıkrasının ilk cümlesi değiştirilmiştir. Ayrıca, banka hesap numarası bildirilmesi zorunluluğu getirilerek ödemelerin doğru kişiye yapılması amaçlanmıştır.

MADDE 39- Mevcut kanun metninde resmi kıyafet giyme zorunluluğu olmayan personel hariç tutularak düzenleme yapılmıştır. Ancak uygulamada, gerçekleştirilen görevin niteliği itibarıyla hariç tutulanlar dışında kalan bütün personelin resmi kıyafet giymediği durumlar da olabilmektedir. Bu durum, resmi kıyafet giyecek personelin unvan bazında değerlendirilmesini gerektirmektedir. Ancak mevcut metin buna imkan sağlamamaktadır. Dolayısıyla, gerçekleştirilen görevin niteliği itibarıyla değerlendirme yapılmasına imkan vermek üzere resmi kıyafet giyecek personelin unvan bazında yönetmelikle belirlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 40- Madde ile 4458 sayılı Kanuna iki madde eklenmesi öngörülmektedir.

4458 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesi, gümrük müşavirleri ve yardımcılarının kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşu şeklinde örgütlenmelerine kadar uygulanacak bir geçici madde olduğundan, disiplin cezalarının 230/A maddesinde düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

4458 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesinin yürürlükten kaldırılması nedeniyle, gümrük müşavirliği sınavlarına ilişkin hususların 230/B maddesi ile düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 41- 4458 sayılı Kanunun 231 inci maddesine eklenen fıkralar ile gümrük vergileri ve para cezalarının tahsilinde uygulamada tereddüt oluşturan hususlara açıklık getirilmesi amaçlanmaktadır.

Maddeye eklenen üçüncü fıkrada, Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (8), (9) ve (10) numaralı bentleri gereğince gümrük vergileri tanımı içinde yer alan eş etkili vergiler ve mali yüklerle de 4458 sayılı Kanunda yer alan ceza ve itiraz hükümlerinin uygulanıp uygulanamayacağı hususundaki tereddüdün giderilmesi ve uygulama birliğinin sağlanması hedeflenmektedir.

4458 sayılı Kanunun 232 nci maddesinin birinci fıkrasında, gümrük vergileri ile birlikte alınması gereken para cezalarının bu vergiler ile aynı zamanda karara bağlanarak tebliğ edileceği ve aynı zamanda ödeneceği hükmüne bağlanmasına rağmen, gümrük vergileri ile birlikte alınması gerekmeyen para cezalarının ödeme süresine ilişkin bir hüküm bulunmamaktadır. Maddeye eklenen dördüncü fıkra ile bu boşluğun giderilmesi hedeflenmektedir.

Maddeye eklenen beşinci fıkra ile mülkiyeti kamuya geçirilen eşyanın bulunamaması halinde kaim değeri olarak gümrüklenmiş değerinin kamuya geçirileceği hususu düzenlenerek bu konudaki tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

Anayasa Mahkemesi kararlarında da vurgulandığı üzere, hukuk güvenliği ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de hukuk normlarında bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Hukuk devletinin hukuk güvenliği ilkesi vergilendirmede belirliliği gerektirir. Belirlilik ilkesi, yükümlülüğün hem kişiler hem de idare yönünden belli ve kesin olmasını, hukuk normlarının, ilgili kişilerin mevcut şartlar altında belirli bir işlemin ne tür sonuçlar doğurabileceğini makul bir düzeyde öngörmelerini mümkün kılacak bir şekilde düzenlenmesini ve uygulanmasını gerektirir.

Maddeye eklenen altıncı fıkra ile; idarede istikrar ve vergide öngörülebilirlik ilkelerine uygun bir şekilde, mükelleflerin gümrük idaresinin genel tebliğ veya genelge vasıtasıyla oluşturdukları görüş ve kanaatlerini değiştirmiş olması nedeniyle oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya genelgenin, yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olmasını ve bu gibi durumlarda para cezası kesilmemesi ve faiz hesaplanmaması sağlanmaktadır.

MADDE 42- Mevcut Kanun maddesinin sadeleştirilmesi, netleştirilmesi ve ilgili maddede fiillerin tek tek sayılması nedeniyle alınması gereken gümrük vergilerinin beyana göre hesaplanan gümrük vergilerinden fazla olması halinde, oluşabilecek vergi farklılıklarının cezasız kalması durumunun engellenmesi amaçlanmıştır.

MADDE 43- 4458 sayılı Kanunun 235 inci maddesine eklenen (e) bendi ile; (c) bendinde belirtilen eşyanın, Bakanlıkça belirlenecek süre içerisinde, ithalinin uygun bulunduğuna ilişkin belge veya bilginin düzenlenmesi veya ilgili kurum veya kuruluş tarafından gerçekleştirilen denetimin olumlu sonuçlandığının bildirilmesi halinde, (c) bendinde belirtilen ceza yerine 241 inci maddenin birinci fıkrası uyarınca para cezası alınacağı yönünde düzenleme yapılmıştır. Buna paralel olarak ihracat rejiminin de benzer bir düzenleme yapılarak 235 inci maddenin ikinci fıkrasına eklenen (c) bendi ile Bakanlıkça belirlenecek süre içerisinde eşyanın ihracatının uygun bulunduğuna ilişkin belge veya bilginin düzenlenmesi veya ilgili kurum veya kuruluş tarafından gerçekleştirilen denetimin olumlu sonuçlandığının bildirilmesi halinde 241 inci maddenin birinci fıkrası uyarınca para cezası verileceği hükmü eklenmiştir.

Ayrıca, 235 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendinde yapılan düzenleme ile; eşyanın ihracının lisansa, uygunluk belgesine veya bu belgeler yerine geçen bilgiye tabi olmasına karşın, aksi beyanda bulunulduğunun tespiti halinde uygulanan mevcut idari para cezasının ihracatçı firmalara ağır yükler yüklememesi, ihraç maliyetlerinin azaltılması ve bu suretle ülkemiz ihracatının devamının sağlanabilmesini teminen eşyanın gümrüklenmiş değeri kadar olan idari para cezasının indirilmesi amaçlanmıştır. Buna paralel olarak ikinci fıkranın (a) bendinde belirtilen ceza da makul seviyeye çekilmiştir.

235 inci maddesinin beşinci fıkrasında yapılan düzenleme ile; 28.03.2013 tarihli, 6455 sayılı Kanun ile değişik Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen ve transit rejim beyanında bulunan serbest dolaşımda olmayan eşyanın beyan edilenden belirgin bir şekilde farklı cinsten olduğunun tespiti halinde, farklı çıkan eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı kadar idari para cezası verileceği hükmüne bağlanarak transit rejiminde gerçekleşmesi olası usulsüzlüklerin önüne geçilmesi amaçlanmıştır. Ancak, söz konusu madde hükmünün uygulamaya geçilmesi ile birlikte, gümrük vergileri ya da ticaret politikası önlemleri bakımından çok küçük farklılıklarda dahi eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı gibi bir cezanın uygulanması dolayısıyla, belirlenen cezanın işlenen usulsüzlük ile orantısız olduğu ve gerek taşımacılık sektörünün gerekse de maliyet artırıcı etkisi nedeniyle dış ticaret sektörünün olumsuz etkilendiği yönünde Bakanlığımıza intikal ettirilen hususlar çerçevesinde yeniden düzenleme yapılması ve usulsüzlükle daha orantılı bir cezanın uygulanmasının gerekliliği ortaya çıkmış olup söz konusu beşinci fıkra yeniden düzenlenmiştir.

235 inci maddeye eklenen altıncı fıkra ile, 235 inci maddenin birinci ve ikinci fıkrasında belirtilen aykırılıkların gümrük idaresince tespit edilmesinden önce beyan sahibince bildirilmesi durumunda bu fıkralara göre hesaplanan cezalar yüzde on beş oranında uygulanacağı yönünde hüküm eklenerek yükümlülere pişmanlık müessesesi getirilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca, deniz devriye ve gemi arama ekiplerinin yaptıkları yakalamalarda ticari miktar arz etmeyen tütün mamulleri ve içkiler hususunda uygulanacak yaptırımlar tereddüt yaratmakta bazı savcılar 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümleri kapsamında işlem yapılması yönünde talimat verirken bazı savcılar ise işlem yapılmaması yönünde talimat vermektedir. Anılan nedenlerden ötürü yukarıda değinilen ve uygulamada tereddüt yaratan fiiller neticesinde ilgililere Gümrük Kanununda ön görülecek cezalar vasıtasıyla yaptırım uygulanmasının uygun olacağı değerlendirilerek 235 inci maddeye sekizinci fıkra eklenmiştir.

MADDE 44- Antrepo rejimi, ithalat vergilerine ve ticaret politikası önlemlerine tabi tutulmamış ve serbest dolaşıma girmemiş eşya ile gümrük antreposuna alınması halinde ihracata ilişkin önlemlerden yararlanabilecek serbest dolaşımda bulunan eşyanı bir gümrük antreposuna konulmasına ilişkin hükümleri belirleyen rejim olup eşyaya ilişkin nihai işlemlerin gerçekleştirildiği bir rejim değil, eşyanın bir süre depolanmasını düzenleyen ara bir rejim niteliğindedir. Antrepo rejimine tabi tutulan eşya, başka bir rejime tabi tutulmak ve ilgili rejim uyarınca beyanname düzenlenmek suretiyle antrepodan çıkarılmakta, eşyanın nihai işlemleri antrepo rejimini sona erdiren başka bir rejim beyanı ile yapılmaktadır. Nihai rejim olan serbest dolaşıma giriş rejiminde eşya cinsinin farklı beyan edilmesinde vergi farkının üç katı para cezası alınırken, ara rejim olan antrepo rejiminde eşyanın, antrepo beyannamesinde beyan edilenden belirgin bir şekilde farklı cinsten eşya olduğunun tespiti halinde, bu eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilmesi ve eşyaya el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilerek tasfiyeye tabi tutulmasının hakkaniyete uygun olmadığı ve söz konusu cezanın lojistik sektörü açısından uygulamada sorun yarattığı tespit edilmiştir. Bu çerçevede, eşyanın cinsinin yanlış beyanından kaynaklanan yaptırımın ara rejim olan antrepo rejimi aşamasında nihai rejim aşamasına göre daha hafif olması gerekmektedir. Öte yandan, suç ve ceza arasında orantılılık ilkesi gereği ceza ile suç arasında makul bir denge olması gerekmektedir. Ancak, eşyanın, antrepo beyannamesinde beyan edilenden belirgin bir şekilde farklı cinsten eşya olduğunun tespiti halinde uygulanan söz konusu cezanın suça nazaran ağır olduğu değerlendirildiğinden 236 ncı maddenin beşinci fıkrasında yeniden düzenleme yapılmıştır.

MADDE 45- Tam muafiyet suretiyle geçici olarak ithal edilen özel kullanıma mahsus taşıtlar hariç olmak üzere, geçici ithalat rejimi kapsamında ithal edilen eşya için eşyanın süresi içerisinde gümrükçe onaylanmış başka bir işleme ve kullanıma tabi tutulmaması

durumunda, ithal eşyasının tahsis yeri, tahsis amacı ve giriş ayniyetine uygun olarak bulunduğu tespit edilse dahi 238 inci maddenin birinci fıkrası uyarınca ithal eşyasının gümrüklenmiş değerinin iki katı oranında ceza uygulanmaktadır. Ancak, idari para cezaları, idari düzenin etkin ve düzgün işleyişini sağlama amacıyla öngörülmüş olup söz konusu cezaların caydırıcı olmasının önemli bir koşulu da orantılılıktır. Bir başka ifade ile bir yaptırım olarak idari yaptırımların fiille orantılı bir ağırlığa sahip olması gerekmektedir. Kanunda belirlenen ceza tutarının belli bir durum için orantısız bir şekilde yüksek olduğu durumlarda, idari düzenin düzgün işleyişini teminden ziyade, kişiye maddi olarak telafisi imkansız zararlar vermesinin engellenmesi, fiil ile para cezası arasındaki dengenin sağlanması gerekmektedir. Bu itibarla, 238 inci maddenin birinci fıkrasına eklenen ibare ile geçici ithalat rejiminde, izin süresinin aşımı fiilinde, ithal eşyasının tahsis yeri, tahsis amacı ve giriş ayniyetine uygun olarak bulunduğu tespit edilmesi halinde, gümrük vergileri tutarının iki katı oranında para cezası verileceği, bu cezanın ödeme süresi içinde eşyanın gümrükçe onaylanmış başka bir işlem veya kullanıma tabi tutulmaması halinde eşyanın gümrük vergileri tutarında para cezası tahsil edileceği şeklinde düzenleme yapılarak verilecek para cezası, fiilin ağırlığı ile uyumlaştırılmıştır.

MADDE 46- 4458 sayılı Kanuna eklenen madde ile gümrük müşavirleri odaları ve Gümrük Müşavirleri Odaları Birliğinin kurulmasına yasal olanak sağlandığından geçici 6 ncı madde yürürlükten kaldırılmakta ve geçiş hükümleri düzenlenmektedir.

MADDE 47- Bakanlığımızın görev alanına giren Gümrük faaliyetlerinin 7/24 sürekliliğini tesis etmek üzere video ve sistem iletişim data hatlarına ilişkin hizmetlerinin istenilen seviyede idamesinin sağlanmasının ülke güvenliği açısından kritik öneme sahip olduğu düşünülmektedir. Bakanlığımızın da bu madde hükmündeki uygulamadan istifade edecek şekilde gerekli değişikliğin yapılması talep edilmektedir.

MADDE 48- Madde ile 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 16 ncı maddesi yeniden düzenlenmektedir. Maddenin birinci fıkrasında; Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının oluşumu, Başkan ve Başkan Yardımcılarında aranılacak şartlar ile Başkan Yardımcılarının görevlendirilme şekli, ikinci fıkrasında; Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının görevleri, üçüncü fıkrasında; Gümrük ve Ticaret Müfettişlerinin yetkileri, dördüncü fıkrasında; denetime tabi gerçek ve tüzel kişiliklerin yükümlülükleri ile Gümrük ve Ticaret Müfettişlerinin görevleri sırasmda denetimin gereği olarak ihtiyaç duydukları bilgi ve belge isteklerinin karşılanması gerektiği, beşinci fıkrasında; Gümrük ve Ticaret Müfettişleri tarafından düzenlenen raporların Başkanlık bünyesinde oluşturulan Rapor Değerlendirme Komisyonlarınca değerlendirileceği ve bu Komisyonların teşekkülü ile çalışma usul ve esaslarının yönetmelikle düzenleneceği, altıncı fıkrasında; Gümrük ve Ticaret Müfettişleri ve Müfettiş Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yeterlik sınavları, görev, yetki ve sorumlulukları ile Başkanlığın çalışma usul ve esaslarının yönetmelikle düzenleneceği ve yedinci fıkrasında da Bakanın maddede belirtilen yetkilerini alt kademelere devredebileceği düzenlenmektedir.

MADDE 49- 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 18 inci maddesine 8/8/2011 tarihli ve 649 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen beşinci fıkrada taşra teşkilatının dava takip ve Bakanlığı temsil yetkisi idari davalar ile sınırlandırılmıştır. Ancak, söz konusu değişiklikten sonra yürürlüğe giren 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri Ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 6 ve 8 inci maddelerinde taşra idarelerine adli davalar ile icra takiplerinde de dava açma ve icra takibi başlatma yetkisi ile temsil yetkisi verilebileceği hükmü getirildiğinden, madde ile taşra teşkilatının dava açma ve temsil yetkisindeki sınırlamanın kaldırılması amaçlanmaktadır. Ayrıca, maddeye eklenen fıkra ile Bakanlık personelinin görevi başmda iken darp, saldırı, hakaret ve iftiraya maruz kalması halinde, görevli personele idare desteğinin hissettirilmesi ile güvenli bir çalışma ortamının sağlanması hedeflenmektedir.

MADDE 50 - 640 sayılı Gümrük ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname 08/06/2011 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Söz konusu kanun hükmünde kararname ile (mülga) Gümrük Müsteşarlığı ile (mülga) Sanayi ve Ticaret

Bakanlığının 4 adet Genel Müdürlüğü Gümrük ve Ticaret Bakanlığı adı altında birleştirilmiş, taşra teşkilatında da Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüklerinin yanı sıra 81 adet Ticaret İl Müdürlüğü kurulmuştur. Bakanlığımızca tüm merkez ve taşra birimlerinin bilgisayar altyapısı kurulmuş olmakla birlikte üst seviyede bilgisayar kullanabilen personel eksikliği nedeniyle zaman zaman sorunlar yaşanmaktadır. 06/03/2015 gün ve 29284 mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Yüksek Planlama Kurulu'nun 2015-2018 Bilgi Toplumu Stratejisi ve Eylem Planınının 61 inci maddesinde kurumlardaki bilgi işlem birimlerinin geliştirilmesinin sağlanması politikası kapsamında, kamuda "Bilişim Uzman Yardımcısı" ve "Bilişim Uzmanı" kadrosu ihdas edilmesi stratejisi öngörülmüştür. Bu amaçla Gümrük ve Ticaret Bakanlığında Bilişim Uzmanı ve Bilişim Uzman Yardımcısı kadrosu ihdas edilerek, gerek merkez, gerekse taşra birimlerinin bilgisayar teknolojileri konusundaki hizmetlerinin etkin ve verimli olarak yerine getirmesi amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, Bakanlığımız taşra teşkilatında yer alan Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüklerinin, görevin önem ve özelliğine, yurdun sıfır noktası olarak ifade edilebilecek stratejik yerlerde, ülke güvenliği açısından önem taşıyan görev ifa etmelerine, keza bölge müdürlüğü personelinin kolluk görevini de ifa etmesine rağmen, Bakanlığımız Millî Eğitim Bakanlığına bağlı öğretmenler ve Emniyet Genel Müdürlüğü personelinde olduğu gibi özel bir yer değiştirme sisteminin sahip olmamasının, Bakanlığımızca yapılacak yer değiştirme işlemlerinde istenilen nitelikteki personel ihtiyacının zamanında karşılanamaması sorunu ile karşı karşıya kalmamıza neden olmaktadır. Ayrıca Devlet Memurlarının Yer Değiştirme Suretiyle Atanmasına İlişkin Yönetmelikte eşî özel sektörde 3 yıl sigorta primi ödeyen memurun eş durumu mazeretinden yararlanabilmesi uygulamasındaki 3 yıl 360 gün olarak değiştirilmesinin de bu sorunu büyüteceği, personelin iç gümrüklere kaydırılması ve 5 inci hizmet bölgesi ile sınır bölgelerde görevlendirilecek personel teminini daha da zorlaştıracağı değerlendirilmektedir. Bu nedenle Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüklerinde görevli personelin yer değiştirme işlemlerinin özel bir düzenlemeye tabi tutularak bu sorunların daha kolay aşılabileceği düşünülmektedir. Düzenlenen madde ile Bakanlığımız taşra teşkilatında yer alan Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü personelinin tüm kamu kurum ve kuruluşlarında uygulanan yer değiştirme sisteminde etkili olan kurallar nedeniyle Bakanlık ihtiyacına göre yapılamayan özel düzenlemelerin yürürlüğe konulmasıyla hizmetin süratle ve etkin olarak yerine getirilmesi ve kaynakların da verimli şekilde kullanımı amaçlanmıştır.

MADDE 51- 640 sayılı Gümrük ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname 08/06/2011 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Söz konusu kanun hükmünde kararname ile (mülga) Gümrük Müsteşarlığı ile (mülga) Sanayi ve Ticaret Bakanlığının 4 adet Genel Müdürlüğü Gümrük ve Ticaret Bakanlığı adı altında birleştirilmiş, taşra teşkilatında da Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüklerinin yanı sıra 81 adet Ticaret İl Müdürlüğü kurulmuştur. Bakanlığımızca tüm merkez ve taşra birimlerinin bilgisayar altyapısı kurulmuş olmakla birlikte üst seviyede bilgisayar kullanabilen personel eksikliği nedeniyle zaman zaman sorunlar yaşanmaktadır.

06/03/2015 gün ve 29284 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Yüksek Planlama Kurulu'nun 2015-2018 Bilgi Toplumu Stratejisi ve Eylem Planınının 61 inci maddesinde kurumlardaki bilgi işlem birimlerinin geliştirilmesinin sağlanması politikası kapsamında, kamuda "Bilişim Uzman Yardımcısı" ve "Bilişim Uzmanı" kadrosu ihdas edilmesi stratejisi öngörülmüştür. Bu amaçla Gümrük ve Ticaret Bakanlığında Bilişim Uzmanı ve Bilişim Uzman Yardımcısı kadrosu ihdas edilerek, gerek merkez, gerekse taşra birimlerinin bilgisayar teknolojileri konusundaki hizmetlerinin etkin ve verimli olarak yerine getirmesini teminen ihdas edilen Bilişim Uzmanı ve Bilişim Uzman Yardımcısı kadrolarına atanmada Bakanlık personeline bir geçiş hükmü konularak, ihtiyacın acil olarak karşılanması ve şartları uygun bulunan Bakanlık personelinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 52 - Bilişim Uzmanı ve Bilişim Uzman Yardımcısı kadrolarının ihdas edilmesi gerekliliğinin karşılanması, diğer yandan Bakanlıkta çok sayıda bilgi yönetim sistemi bulunması, bilişim sistemlerinde ve bu sistemlerle sunulan hizmetlerde, uzmanlaşma, etkinlik, verimlilik ve sürdürülebilirlik sağlanabilmesi için ihtiyaç duyulan personel kadrolarının ihdas edilmesi ve merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tâbi olmaksızın, ihdas edilen kadrolara atama yapılabilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 53 - Bu kanunla ihdası öngörülen Bilişim Uzmanı ve Bilişim Uzman Yardımcısı kadrolarının kariyer görev olarak düzenlenmesi, özel hizmet tazminat oranlarının ve ek göstergelerinin belirlenmesi, diğer yandan; Bakanlığımız taşra teşkilatında görevli "Gümrük Müdürü, Gümrük Muhafaza Kaçakçılık, İstihbarat Müdürü, Tasfiye İşletme Müdürü, Laboratuvar Müdürü" kadrolarında çalışan personelin ifa ettikleri görevin önem ve özelliğine göre göstergelerinin yetersiz ve emsali kadrolara göre (Yurt Müdürü Tapu Müdürü, Kadastro Müdürü, Vergi Dairesi Müdürü gibi) daha alt seviyede belirlendiği anlaşıldığından, ek göstergelerinde düzenleme yapılması amaçlanmıştır.

MADDE 54- Yürürlük maddesidir.

MADDE 55- Yürütme maddesidir.